DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 60. Piątek, 3 (15) Marca. 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się.—We wszystkiem co dotytycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4.—Kwartalnie rs. 2.—Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się —Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu. opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60.—Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY

dnia 2 (14) Marca.
Warszawa.

Okólnik Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

O zmianach osobistych.

Nr. 2.

11 (23) LUTEGO 1867 ROKU.

I. Najwyższym Ukazem z dnia 17 Stycznia roku bieżącego, p. o. Dyrektora Wydziału Wyznań *Kulisz*, uwolniony od dotychczasowych obowiązków, z zaliczeniem do Komitetu Urządzającego.

II. W skutek przeznaczenia Starszego Referenta Kancelarji Komitetu Urządzającego, Radcy Stanu *Michałowskiego*, do służby w Wydziale Skarbu—wykonywanie spełnianych przez niego obowiązków Dyrektora Kancelarji, co do interesów należących do Kolegjum Komitetu Urządzającego i co do prowadzenia czynności właściwych Kancelarji Komitetu, z decyzji Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie, zapadłej w dniu 28 Stycznia (9 Lutego), poruczono Prezesowi Komisji Warszawskiej Spraw Włościańskich, Radcy Kolegjalnemu *Nieratowowi*; sprawowanie zaś obowiązków Prezesa wspomionej Komisji, włożono na Pomocnika Prezesa *Jakow'ewa*, pod kierunkiem Radcy Kolegjalnego *Nieratowa*.

III. W skutku reorganizacji Komisji: Suwałkskiej, Łomżyńskiej i Płockiej, z Komisji: Ostrołęckiej, Suwałkskiej, Łomżyńskiej i Płockiej, Komisja Ostrołęcka z dniem 1 (13) Lutego została zwiniętą.

Przytem Okręgi Komisji Suwałkskiej i Łomżyńskiej rozdzielono na rewiry komisarskie odpowiednio do liczby Powiatów.

Zarządzanie temi Rewirami poruczono:

w Komisji *Suwałkskiej*: Rewirem Władisławowskim—Sekretarzowi Gubernjalnemu *Falejewowi*;—Marjampolskim—Asesorowi Kolegjalnemu *Arsenjewowi*;—Wyłkowyszkim — Lejtnantowi *Pałtowow*;—Kalwaryjskim—Asesorowi Kolegjalnemu *Zubowiczowi*;—Sejńskim—Rotmistrzowi *Kondyrewowi*; — Suwałkskim—Kapitanowi *Zajczence*;—Augustowskim—Radcy Honorowemu von *Derwiz*. Dwóch Komisarzy: Sztabs-Kapitan *Głuszków* i pełniący obowiązki Komisarza Kornet *Błagodaren*—pozostali bez rewirów;

w Komisji *Łomżyńskiej*: Rewirem Łomżyńskim—Sztabs-Kapitanowi *Slepuszkinowi*; — Kolneńskim — Radcy Dworu *Lindenbaumowi*;—Wysoko-Mazowieckim—Sztabs-Rotmistrzowi *Tarasiewiczowi*;—Szczuczyńskim—Radcy Honorowemu *Makowieckiemu*;—Ostrołęckim—Lekarzowi *Krotkowowi*;—Ostrowskim—Regestratorowi Kolegjalnemu *Millerowi*;—Makowskim—Radcy Honorowemu *Bożerjanowowi*;—Pułtuskim—Radcy Honorowemu *Gardnerowi*.

Przeniesieni:

I. W skutku przedstawienia do Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika Prezesa Komitetu Urządzającego:

dnia 28 Stycznia (9 Lutego), Komisarz Komisji Łomżyńskiej, dymisjonowany Sztabs-Rotmistrz *Powało-Szwyjkowski*—na takiż urząd do Komisji Płockiej.

II. Z rozporządzenia Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego:

dnia 25 Stycznia (6 Lutego), zostający do zatrudnień przy Komisji Ostrołęckiej, Sztabs-Rotmistrz *Fuzyrewski*—na takiż urząd przy Komisji Krasnostawskiej;

dnia 4 (16) Lutego, pełniący obowiązki Rewizora pomiarów przy Komisji Ostrołęckiej, Podporucznik *Czystjakow*,—na takiż urząd przy Komisji Kaliskiej.

Mianowani:

Z rozporządzenia Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego:

dnia 25 Stycznia (6 Lutego), dymisjonowany Porucznik Gwardji *Derewicki*—zostającym przy Kancelarji Komitetu;

dnia 31 Stycznia (12) Lutego), Jeometra prywatny *Ostrowski*—do czynności pomiarowych przy Komisji Warszawskiej.

Uwolnieni na własne żądanie:

I. W skutku przedstawienia do Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika-Prezesa Komitetu Urządzającego:

dnia 11 (23) Lutego, pomocnik Prezesa Komisji Kaliksiej, dymisjonowany Kapitan *Rogozin* i Komisarz Komisji Łomżyńskiej, dymisjonowany Sztabs-Kapitan *Oskołkow*—od obecnych obowiązków, z zaliczeniem pierwszego do Komitetu Urządzającego a drugiego do Kancelarji Komitetu.

II. Z rozporządzenia Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urządzającego:

dnia 30 Stycznia (11 Lutego), pełniący obowiązki Młodszego pomocnika Referenta Kancelarji Komitetu, Sekretarz Gubernjalny *P pow* i zostający przy Kancelarji Komitetu, Podporucznik Baron *Fitinkow-Szeel* z wyłączeniem z Wydziału Komitetu;

dnia 31 Stycznia (12 Lutego), zostający do czynności pomiarowych przy Komisji Warszawskiej, Jeometra *Wartałowski*, z wyłączeniem z Wydziału Komitetu.

Uwolnieni z Wydziału Wojennego:

Przez Najwyższy Rozkaz wydany dnia 16 Stycznia: pełniący obowiązki Komisarza Komisji Łomżyńskiej, zostający w Armji Praporszczyk *Miller*—z przemianowaniem na Regestratora Kolegjalnego.

Wykreślony z listy zmarły:

Komisarz Komisji Płockiej Radca Honorowy *Isakow* od dnia 12 (24) Stycznia.

Członek-Zawiadujący czynnościami
Komitetu Urządzającego *J. Sołowjew.*

Organizacja miejscowych wojsk w królestwie polskiem. Najjaśniejszy Pan najwyżej rozkazać raczył: aby wobec nowego administracyjnego podziału królestwa polskiego, z zastósowaniem się do ogólnego urządzenia miejscowych wojsk w Cesarstwie i do potrzeb służby wewnętrznej w królestwie, przeformowane były miejscowe wojska w okręgu wojennym warszawskim na zasadach najwyżej zatwierdzonych 6 sierpnia 1864 r. postanowień względem zarządu miejscowych wojsk okręgu wojennego, batalionów gubernjalnych i komend powiatowych, tudzież dołączonych dodatkowych przepisów i etatów biur naczelników wojennych gubernjalnych, bataljonów gubernjalnych, komend powiatowych i etapowych i oddziałów konwojowych.

1) Na tej zasadzię, w urządzonych obecnie 10-iu gubernjach Królestwa Polskiego: *Warszawskiej, Suwałkskiej, Łomżyńskiej, Płockiej, Kaliskiej, Petrokowskiej, Kieleckiej, Radomskiej, Lubelskiej i Siedleckiej*, mają być ustanowione i sformowane podług dołączonych etatów: *a*) w każdej gubernji — biuro naczelnika wojennego gubernjalnego; *b*) w każdem mieście gubernjalnem — batalion gubernjalny; *c*) w miastach powiatowych: *Włocławku, Łęczycy, Sieradzu, Sandomierzu, Janowie, Biały, Pułtusku, Kalwarji* i *Będinie* — komendy powiatowe; *d*) w m. *Kutnie* i *Hrubieszowie* — po jednej komendzie etapowej w każdem; nadto *e*) do konwojowania więźni na kolejach żelaznych, prócz istniejącego już w Warszawie konwoju, ma być utrzymywany takiż konwój w Brześciu-Litewskim, a skład obu tych konwojów zastósowany do załączonego etatu. Sformowanie zaś ostatniego konwoju dopełnione będzie po ustaleniu transportowania więźni koleją warszawsko-terespolską; 2) Przy każdym batalionie gubernjalnym w okręgu wojennym warszawskim utrzymywane będą na ogólnej zasadzie zbiorowe komendy niezdatnych 1-ej klasy, dla używania ich do rozmaitych posług niefrontowych i posyłek. Skład tych komend określony będzie corok oddzielnemi tabelami, przez główny sztab zatwierdzonemi. Żołnierze zaś zostający obecnie na koszcie skarbowym przy komendach miejscowych okręgu warszawskiego, oprócz będących przy komendzie miejscowej brzesko-litewskiej, wcieleni być mają do nowoformowanych bataljonów gubernjalnych. 3) Miejscowe wojska okręgu wojennego warszawskiego umundurowane będą podług ogólnej formy, zatwierdzenej najwyższem postanowieniem 6 sierpnia 1864 r., ogłoszonem w rozkazie do wojsk z tegoż roku Nr. 241. 4) Nowoformowane gubernjalne bataliony okręgu warszawskiego mieć będą numera następujące: warszawski N. 54, suwałkski N. 55, łomżyński N. 56, płocki N. 57, kaliski N. 58, petrokowski N. 59, kielecki N. 60, radomski N. 61, lubelski N. 62, siedlecki N. 63. 5) W gubernjach petrokowskiej, radomskiej, kieleckiej, siedleckiej, płockiej, łomżyńskiej i suwałkskiej, naczelnicy wojenni gubernjalni będą zarazem dowódcami batalionów gubernjalnych. 6) Po przeformowaniu miejscowych wojsk okręgu wojennego wasszawskiego, zwinięte zostaną: *a*) dotychczasowe komendantury: *suwałkska, płocka, radomska, lubelska* i *łomżyńska*; *b*) wszystkie komendy miejscowe, oprócz *łęczyckiej, bialskiej, kalwaryjskiej, janowskiej, sandomierskiej, sieradzkiej, włocławskiej, pułtuskiej, hrubieszowskiej* i *kutnowskiej*, z których pierwsze ośm przeformowane będą na *powiatowe*, a dwie ostatnie na etapowe. 7) Pod względem służby miejscowych wojsk okręgu wojennego warszawskiego, dodatkowo do istniejących przepisów postanawia się: *a*) Bataliony gubernjalne trzymać będą w miejscach swej konsystencji warty przy kasach gubernjalnych, więzieniach i magazynach prowjantowych, w każdym razie łącznie z wojskami polowemi, gdy te stać będą w miastach gubernjalnych. Pilnowanie magazynów prowjantowych w innych miejscach wkłada się na wojska polowe, gdyż takie magazyny znajdują się tylko w punktach pogranicznych, stale zajmowanych przez te wojska; w czasie zaś wojny, do pilnowania tych magazynów wysłane być mają do tych punktów oddziały z gubernjalnych bataljonów. *b*) Przesyłanie między miastami powiatowemi, tudzież w każdej gubernji między gubernjalnem a powiatowemi miastami, więźni i przestępców cywilnych, aresztowanych żołnierzy urlopowanych, jakoteż powoływanych do służby i rewizji inspekcyjnej, dopełniane będzie środkami policij powiatowych. W miastach gubernjalnych przesyłani oddawani będą naczelnikom wejennym gubernjalnym, i dalsze przesyłanie ich podług przeznaczenia do innych miast gubernjalnych lub za granicę Królestwa Polskiego, odbywać się będzie za pomocą konwojów, wyznaczonych od bataljonów gubernjalnych i komend etapowych. W każdym razie tam, gdzie nie ma kolei żelaznych, aresztanci przewożeni będą podwodami z rozporządzenia władzy cywilnej. *Uwaga:* Do pomocy policjom powiatowym w wykonywaniu tych obowiązków, pozostawia się przy nich tymczasowo

potrzebna ilości kozaków. c) Aresztanci wojskowi transportowani będą z miejsca konsystencji wojsk do miast gubernjalnych z rozporządzenia władz i komend tych oddziałów wojskowych, do składu których należą przesyłani aresztanci. Dalsza przesyłka tych aresztantów do miejsca przeznaczenia należy już do obowiązku miejscowych wojsk. *d)* Prócz tego, na bataljony gubernjalne wkładają się wszelkie inne obowiązki, ustanowione art. 22 organizacji bataljonów gubernjalnych i komend powiatowych (annex do art. 68 księgi I części II zbioru przepisów wojskowych, ciąg V). *e)* Na komendy powiatowe wkładają się też obowiązki, z wyjątkiem konwojowania aresztantów między miastami przesyłanych. *Uwaga:* Przy kasach powiatowych w królestwie polskiem stałe warty wojskowe utrzymywane nie będą, a pilnowanie tych kas jest obowiązkiem władz cywilnych, *f)* Oddziały konwojowe będą konwojować aresztantów: warszawski — na kolejach żelaznych warszawsko-wiedeńskiej, warszawsko-bydgoskiej i petersburgsko-warszawskiej, na tej ostatniej tylko z m. Warszawy do m. Wilna; brzesko-litewski, po ukończeniu kolei warszawsko-terespolskiej, na tejże kolei, z Brześcia-Litewskiego do Warszawy i odwrotnie. *Uwaga:* Konwojowanie transportowych żołnierzy i ich rodzin pomiędzy Warszawą a Brześciem-Litewskim, do czasu rozpoczęcia ruchu na kolei warszawsko-terespolskiej, ma się odbywać zapomocą warszawskiego i siedleckiego bataljonów gubernjalnych. *g)* Obowiązkiem komend etapowych kutnowskiej i hrubieszowskiej będzie transportowanie aresztantów i przesyłanych żołnierzy, mianowicie pierwszej — z Kutna, traktami do Kalisza i Płocka, a drugiej — z Hrubieszwa do Lublina i Włodzimierza-Wołyńskiego. *Uwaga:* Dozorowanie budowli etapowych, tudzież reparowanie i utrzymywanie tychże w porządku, należy do obowiązków władzy cywilnej miejscowej. 8) Na sformowanie nowych i przeformowanie dotychczasowych części miejscowych wojsk okręgu wojennego warszawskiego obrócony być ma dotychczasowy skład tych wojsk, a pozostały nadkomplet żołnierzy, po ukończeniu przeformowania, otrzyma urlop czasowy. Obok tego, najwyżej poleconem zostało, aby w m. *Brześciu Litewskim* utrzymywaną była *komenda powiatowa*, podług dołączonego etatu, z poddaniem jej pod zwierzchność miejscowych wojsk okręgu wojennego wileńskiego i użyciem na sformowanie tejże potrzebnej liczby ludzi ze zwiniętej komendy miejscowej brzesko-litewskiej, z której także mają być oddani do nowo formowanej komendy powiatowej żołnierze zostający na koszcie skarbowym. (*d. c. n.*).

Nominacje. — Przez najwyższy rozkaz z d. 25 lutego, szef byłego 3-go okręgu korpusu żandarmerji, pełniący obowiązki jenerał-policmajstra w królestwie polskiem, jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości *baron Frederiks 2*, mianowany został naczelnikiem warszawskiego okręgu żandarmerji, z pozostawieniem w orszaku Cesarskim; kierujący kancelarją b. 3-go okręgu korpusu żandarmerji, kapitan *Fedorow*, i starsi adjutanci: kapitan *Atraskin* i sztabs-kapitan *Albow* — przeznaczeni zostali do składu biura warszawskiego okręgu żandarmerji, pierwszy w charakterze kierującego kancelarją, a dwaj ostatni — jako starsi adjutanci, a adjutant naczelnika b. 3-go okręgu korpusu żandarmerji, rotmistrz 5-go pułku huzarów *baron Witte* — adjutantem naczelnika warszawskiego okręgu żandarmerji, jenerał-majora orszaku Cesarskiego barona Frederiksa. (*Rus. Iuw:*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 2 (14) Marca.

Obok sprawy wschodniej, co do której nie mamy dziś wiadomości ważniejszych, oprócz doniesienia ze źródła greckiego o nowem zwycięztwie kandjotów i stanowczej odmowie wysłania delegatów chrześciańskiej ludności w. Kandji do Konstantynopola, — uwaga świata politycznego zwraca się ku Austrji, która w sprawach zagranicznych, jak się zdaje, zamierza się trzymać na uboczu, mając do załatwienia ważne sprawy wewnętrzne. W krajach z tej strony Litawy oczekują z natężeniem na wybory w Czechach, Morawji i Krainie. W sferach rządowych mają przekonanie, iż w każdym razie, ścieśniona rada państwa dojdzie do skutku. W Peszcie sejm przystąpił teraz do roztrząsania projektu komisji 67-u, dotyczącego spraw wspólnych, który niewątpliwie zostanie przyjęty przez większość. W ogóle w Węgrzech idzie wszystko dobrze, gdyby tylko żądania ludności niemadziarskich, bardziej były uwzględniane. Podczas pobytu cesarza austrjackiego w Peszcie, zamierzają tam zawezwać znakomitszych kroatów, w celu porozumienia się z nimi. Węgierscy mężowie stanu może będą usiłowali sobie zjednać kroatów, wiedząc jak niebezpiecznie jest ich rozdrażniać, ale w Wiedniu nie wiele zwracają uwagi na kroacką opozycję.

O rezultacie wyborów we Włoszech jeszcze nie można dokładnie zdać sobie sprawy; dotychczasowe jednak doniesienia, przedstawiają go w dosyć przychylnem dla rządu świetle. Mianowicie we Florencji wybory wypadły w czysto zachowawczym duchu.

Projekt do prawa o reorganizacji armji, złożony francuzkiemu ciału prawodawczemu, będzie przezeń roztrząsany po uchwaleniu prawa o elementarnych szkołach. Tymczasem dzienniki niezbyt przychylnie się o nim odzywają. Tak *Monde*, w organizacji armji upatruje zwrot do czasów pogańskich, kiedy także każdy mieszkaniec obowiązany był do służby wojskowej. *Avenir national* także namiętnie występuje przeciwko temu prawu. Większość ciała prawodawczego, nie jest mu też zbyt przychylną, i gdyby wnosić z rozmów jej członków w salach ustępowych, prawo to nie przeszłoby w izbie; wymowny głos reprezentantów rządu potrafił jednak zniweczyć już nieraz podobną zakulisową opozycję większości.

Z Irlandji lakoniczna depesza donosi, że na całej wyspie panuje spokojność. Umiarkowanie rządu, który nie ogłasza tam stanu oblężenia, wskazuje, że powstanie nie ma tak wielkiego znaczenia; gdy wszelako jednym zamachem nie można położyć wszystkich fenjenów, przeto wyznaczono ceny na głowy przewódców.

Tymczasem w izbie reprezentantów w Washingtonie, wniesiono przychylną dla fenjenów rezolucję, która przekazana została komisji ustanowionej do zbadania sprawy utworzenia konfederacji kanadyjskiej z osad angielskich w północnej Ameryce. Fakt ten tem mniej można lekceważyć, że według ostatniego telegramu z Nowego Jorku, pojednanie prezydenta z kongresem jest blizkie, gdyż prezydent przystępuje do wprowadzenia w wykonanie uchwalonego przez kongres bilu rekonstytucyjnego.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa i Paryża.

Wiadomości telegraficzne

* *Dublin, 10 marca.* Panuje tu cisza i wiadomości z prowincji stwierdzają, że wszędzie panuje spokojność. W sobotę wieczorem, fenjeni atakowali koszary ajentów policyjnych w Mountmellick (hrabstwo Queens). Ajenci zabili dwóch napastników. Wyznaczone zostały nagrody za ujęcie przewódców ruchu. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Korfu, 9 marca.* Dnia 1-go b. m., kandjoci odnieśli znowu zwycięztwo nad turkami po San Myron. Turcy zamknęli się w Heraclium i Spinalonga. Nowy rząd powstańczy zawiadomił urzędownie konsulów w Kanei o swem ukonstytuowaniu się. W Heraclium miały miejsce zaburzenia. Zamiar posłania delegowanych chrześcijańskich do Konstantynopola nie powiódł się. (*Tamże.*)

* *Peszt, 11 marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby magnatów, roztrząsano uchwałę izby deputowanych w przedmiocie municypjów i przyjęto takową jednozgodnie. Minister Wenkheim oświadczył, że rząd uważa za naglące zadanie, uchwalenie w jak najprędszym czasie stanowczego prawa w przedmiocie uregulowania municypjów. (*Tamże.*)

* *Peszt, 12 marca.* Baron Kemenyi ogłasza w *Pesti Naplo* na powitanie cesarza artykuł, w końcu którego powiedziano: „Hasło *viribus unitis*! będzie odtąd wypisane nie tylko na bramach, lecz także w sercach.” (*Tamże.*)

* *Peszt, 12 marca.* Izba magnatów przyjęła uchwałę izby deputowanych w przedmiocie prasy bez rozpraw, a w przedmiocie upoważnienia dla ministerstwa, po krótkich rozprawach. (*Tamże.*)

* *Paryż, 11 marca.* Ciało prawodawcze przyjęło jednozgodnie projekt do prawa o wychowaniu elementarnem. (*Tamże.*)

* *Londyn, 11 marca.* W Irlandji panuje spokojność. Rząd nie ogłosi na teraz stanu wojennego, lecz zamianuje komisję specjalną do sądzenia rokoszan. (*Wolffs T. B.*)

* *Londyn, 12 marca.* Z Nowego Jorku donoszą pod datą 11-go b. m. przez telegraf atlantycki: Prezydent Johnson sposobi się do wykonania bilu rekonstytucji. Gubernator Luizjany donosi, że bil ten został już tam wprowadzony w wykonanie. (*Tamże.*)

* *Berlin, 12 marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu półn.-niemieckiego, w dalszym ciągu rozpraw nad projektem konstytucji, Michaelis przemawiał za projektem, Schulze-Delitzsch zaś przeciwko niemu, obstając za poczynionemi już przez Waldecka uwagami nad tym projektem. Dzieło zjednoczenia niepowiedzie się, jeżeli narodowi odjęte będą prawa wolności. Zehman wystąpił także w obronie projektu odpierając zarzut co do saskiego partykularizmu. Saksonja spełni szczerze włożone na nią zobowiązania, gdyż z resztą państw niemieckich łączy ją solidarność interesów. Mówca gani dalej wielkie wydatki na wojsko, ale w każdym razie życzy sobie wspólnej zgody co do projektu. Mallinckrodt wystąpił przeciwko projektowi, przypisując Prusom prowokację wojny. Hr. Bismarck odparł te zarzuty w stanowczy sposób. Schleiden przemawiał przeciwko projektowi, zarzucając Prusom narażanie w ostatnim roku zasady monarchicznej, przeciwko czemu Savigny wystąpił z energiczną opozycją. Benningsen przemawiał za projektem, spodziewając się prędkiego porozumienia; Wigard przemawiał przeciwko projektowi, gdyż pod żadnym warunkiem nie mógłby głosować za nim w obecnej jego formie. Gebert, pomimo niektórych niedostatków, chce przyjąć projekt obecny, gdyż nie chodzi teraz o chcenie, tylko o dopełnienie. Upomina on, że dla samego związku północno-niemieckiego nie należy odstępować od praw narodowych. Galen przemawiał za jak najprędszem przyjęciem projektu. Jutro odbędzie się posiedzenie. (*Wolffs. T. B.*).

* *Paryż, 12 marca.* Na giełdzie krąży pogłoska, że Hollandja odprzeda Francji księzstwo Luksemburgskie. (*Tamże*).

* (Objaśnienie w kwestji tabacznej.) Czytamy w *War. Dniew*: „W Nr. 28 *War. Dniew.* zamieszczony był list jednego z prenumeratorów, wyrażający następującą wątpliwość: „Przez Najwyższy „rozkaz z dnia 9 grudnia 1866 r., potwierdzone zo„stało poprzednie upoważnienie do przywożenia do „królestwa polskiego wyrobów tabacznych z ruskich „fabryk, bez obłożenia ich banderolami, kiedy tym„czasem każda paczka tytuniu z fabryk Kriona, Mül„lera, Laferma i innych wyrobów tabacznych sprze„dawanych w Warszawie, oklejona jest banderolą „z napisem: *opłata konsumcyjna, 25 k sr.*; banderola „z taką cyfrą znajduje się na wszystkich ćwierć-fun„towych paczkach różnego rodzaju tytuniu, jakiejkol„wiek byłby ceny, tak że niektóre gatunki, sprzeda„wane w cesarstwie po stosunkowo nie wysokiej ce„nie, naprzykład po rs. 1 kop. 20 za funt, tu kosztu„ją prawie dwa razy tyle, dla tego, że opłacają 1 rs. „banderoli.” W skutku tego autor listu żądał wyjaśnienia: „jak obecnie rozumieć upoważnienie do przy„wożenia bez banderoli, i istnienie na wyrobach ta„bacznych banderoli z oznaczeniem wysokości pobie„ranej opłaty?” Wspomniana wątpliwość objaśnia się w ten sposób, że przez ustawę o opłacie konsumcyjnej od tytuniu i cygar, obowiązującą w królestwie polskiem, ustanowiona jest opłata konsumcyjna od wyrobów tabacznych przywożonych z cesarstwa do królestwa w wysokości rs. 1 od funta tytuniu lub tabaki i od 100 sztuk cygar i 60 kop. od 100 sztuk papierosów. Do 1862 r. przywożone z cesarstwa wyroby tabaczne podlegały tak wspomnionej opłacie konsumcyjnej, jak i opłacie banderolowej w cesarstwie; w wspomnionym roku wyroby te uwolnione zostały z Najwyższego rozkazu na 3 lata od opłaty banderolowej pobieranej w cesarstwie; po tem, po upływie tych trzech lat, działanie Najwyższego rozkazu przedłużone zostało na rok jeden, to jest do 1866 r., a teraz przez Najwyższy rozkaz z 9 grudnia r. z., przywożone z cesarstwa do królestwa wyroby tabaczne uwolnione zostały od opłaty banderolowej, *do czasu wprowadzenia w królestwie polskiem wspólnych z cesarstwem przepisów co do poboru opłaty od tytuniu.* Tym sposobem przytoczone Najwyższe rozkazy, znoszą ustanowioną w cesarstwie opłatę banderolową, której do 1862 r. podlegały wyroby tabaczne z cesarstwa wysyłane do królestwa; opłata zaś konsumcyjna usta-

nowiona w królestwie od tych wyrobów pozostaje w swej mocy, i banderole jakiemi tu oklejają się przywiezione z cesarstwa wyroby, przekonywają o dokonaniu tej opłaty. Lecz ponieważ opłata konsumcyjna znacznie jest wyższą od opłaty banderolowej w cesarstwie, i ponieważ sprzedający tu wyroby tabaczne cesarstwa, ponoszą wydatki na transport tych wyrobów do królestwa, zatem cena ich, rozumie się, musi być wyższą od ceny ich w cesarstwie." Do tej wyjaśnionej wątpliwości, przy tej sposobności dołączamy nową z naszej strony wątpliwość, którą pragnęlibyśmy mieć wyjaśnioną w równie zaspakajający sposób. Wiadomo, że jedna z najznakomitszych firm tabacznych, mianowicie Laferma, posiadająca swe fabryki w St. Petersburgu, Moskwie i Dreznie, niedawno założyła swą fabrykę w Warszawie w domu przy ulicy Pięknej, i z początkiem bieżącego miesiąca puściła do sprzedaży swe wyrobe na miejscu wyprodukowane. Każdy spodziewał się, że założenie fabryki u nas, spowoduje obniżenie cen. W istocie co do niektórych wyrobów nastąpiło bardzo małe obniżenie, lecz papierosy tak zwane „Non plus ultra", „grenadzkie", „maurytańskie" i t. d. pozostały w takiej samej cenie jak poprzednio, chociaż opłata akcyzy obecna wynosi od 100 sztuk 30 kop., kiedy dawniej też same papierosy opłacały 60 kop. od stu sztuk i kiedy transport ich przecież nie odbywał się darmo. Pragnęlibyśmy otrzymać od fabrykantów lub sprzedających ich wyroby, wyjaśnienie, co przeszkadza odpowiedniemu obniżeniu tej ceny.

* (Fałszowanie mleka). *Warsz. Dniew.* pisze: „Przymięszywanie różnych obcych ciał do mleka i rozprowadzanie go wodą, stanowi u nas fakt tak zwykły, że nabycie na rynku mleka niezbieranego, prawie jest niemożliwe. Nie mówiąc już o miejskich żydówkach, dla których taki sposób handlowania stanowi niejako uprawniony zwyczajem zarobek, nawet włościanki przyjeżdżające ze wsi, rozprowadzają mleko wodą. Te zaś z miejskich mleczarni, które sprzedają mleko niezbierane, tak są nieliczne, że można je policzyć na palcach. Jakkolwiek niewinne byłyby przymięszania, nie mogą usprawiedliwić nadużyć, z tego powodu, że mleko głównie kupuje się dla dzieci, które potrzebują naturalnego i dobrego pokarmu. Według naszych spostrzeżeń, oprócz wody, najczęściej dodają do mleka potasz, mąkę, krochmal; rzadziej białko, roztwór gumy drzewnej i odwar karuku. Te przymięszania odkrywają się z osadu mleka i z obcego zapachu i smaku, szczególniej podczas gotowania. W Paryżu fałszowane mleko prawie nie napotyka się w handlu, w skutku surowego zastosowania prawa, karzącego za wszelkie przymięszanie obcych ciał do produktów używanych na pokarm. Zarazem, ukarany handlarz obowiązany jest wystawiać przed sklepem wyrok sądu, którym został ukarany za fałszowanie sprzedawanych produktów, z oznaczeniem szczegółowo okoliczności przekroczenia i jakiego dotyczyło produktu. Handlarze nie śmieją kompromitować się drobiazgami i dzięki temu paryżanie mają czyste mleko. Naumyślnie przytoczyliśmy te szczegóły, żeby poddać myśl, czyby u nas nie można było zaprowadzić coś podobnego".

* (Historyczna praca). Piszą nam z Galicji, że znany uczony, Antoni Pietraszewicz, który swemi dziełami zjednał sobie w literaturze rusińskiej zaszczytne imię, obecnie pracuje nad historją chołmskiej grecko-unickiej djecezji. Wnosząc z otwartych dla niego bogatych materjałów, znajdujących się w bibljotece lwowskiej metropolji, w liczbie których jest wiele urzędowych aktów i rękopismów pozostawionych przez arcybiskupow, byłych administratorów unickiej djecezji,—można spodziewać się, że praca p. Pietraszewicza rzuci nowe światło na sprawę unji w tutejszej polskiej prowincji. Takie nadzieje opieramy na tem, że wspomnione dokumenta, nie były dotąd ogłoszone i poraz pierwszy oddane zostały do użytku ruskiego historyka. (*Warsz. Dniew.*)

* (Bilse). O pobycie Bilsego w Królewcu, *Schl. Zeit.* pisze co następuje: „Nasz znakomity ziomek, dyrektor muzyki królewskiej B. Bilse, po długim pobycie w Warszawie, udał się ze swą orkiestrą do Królewca i wróci ztamtąd przez Gdańsk, Szczecin, Berlin i Frankfurt nad Odrą do Lignicy. Tłumy publiczności gromadziły się na jego koncerta, i pomimo dość wysokich stosunkowo cen wejścia (20 i 15 sr. groszy, a w kassie 1 talar), bardzo obszerna sala była stale przepełniona. Zasługuje na uwagę otrzymana przez nas wiadomość, że p. Bilse połączy się z Janem Straussem i odbędzie wraz z nim podróż artystyczną do Paryża; dawać oni tam będą wspólnie koncerta podczas wystawy powszechnej."

* (W koncercie p. Henryka Zaniewicza), który ma się odbyć, jak donosiliśmy, w przyszłą niedzielę, 5 (17) b. m., wieczorem, w sali resursy obywatelskiej, a którego celem jest dostarczenie koncertantowi środków do wyjazdu za granicę dla dalszego kształcenia się w muzyce, oprócz samego koncertanta, który odegra na skrzypcach fantazję z op. „Lombardi" Vieuxtempsa, „Le Rossignoll" tegoż, „Souvenirs de Bellini" Artota, „Sielankę" mazura H. Wieniawskiego i „Mes adieux á Varsovie" mazurkę (?) własnej kompozycji,—wezmą także udział artyści opery tutejszej: pp. Dowiakowska i Graetz i pp. Probazka i Cieślewski, przez odśpiewanie kawatyny z op. „Fiorina" Pedrottiego, walca „T'amo" Clardiego, „Welch Neue Lust" Strakoscha, arji z op. „Nabuchodonozor" Verdiego i arji z op. „Faust", Gounoda.—Koncert ten zacznie się o godzinie 8-ej.

* (Porównanie dochodów za miesiąc luty 1867 r.) a) *na drodze żelaznej warszawsko-wiedeńskiej*:

		rok 1866		rok 1867
z ruchu osób	rs.	38,719 k. 08 ½	rs.	43,217 k. 39
z przewozu tow.	„	102,360 „ 38 ½	„	125,973 „ 91
różne dochody	„	6,873 „ 80 ½	„	3,285 „ 97 ½
razem	rs.	147,953 k. 27 ½	rs.	172,477 k. 27 ½

zatem w roku 1867 więcej o rs. 24,524 k. 00;

Od początku stycznia do końca lutego 1867 dochód wynosi . . . . rs. 334,845 k. 54

W tym samym czasie w roku 1866 dochód wynosił . . . . „ 305,866 k. 02 ½

zatem w roku 1867 więcej o rs. 28,979 k. 51 ½

b) *na drodze żelaznej warszawsko-bydgowskiej*:

		rok 1866		rok 1867
z ruchu osób	rs.	8,922 k. 44 ½	rs.	10,835 k. 94
z przewozu tow.	„	14,221 „ 82 ½	„	23,951 „ 78
różne dochody	„	5,298 „ 50 ½	„	538 „ 18
razem	rs.	28,442 k. 77 ½	rs.	35,325 k. 90

zatem w roku 1867 więcej o rs. 6,883 k. 12 ½

Od początku stycznia do końca lutego 1867 dochód wynosi . . . . rs. 71,237 k. 51

W tym samym czasie w roku 1866 dochód wynosił . . . . „ 53,548 k. 61 ½

zatem w roku 1867 więcej o rs. 17,688 k. 89 ½

*(Wiadomości statystyczne; d. c). Choroby epidemiczne. Cholera. W dniu 28 maja (9 czerwca) roku zeszłego, zachorowało na cholerynę osób 8 przy ulicy Browarnej, 12 na Pańskiej, 10 na Marjensztadzie, razem 30. Przyczyną choroby było jedzenie ryb śniętych na zimno. Przebieg choleryny był następujący: Zachorowało mężczyzn chrześcjan 412, kobiet 444, dzieci 51, razem 907; żydów 296, kobiet 244, dzieci 50, razem 590; wyzdrowiało mężczyzn chrześcjan 409, kobiet 441, dzieci 48, razem 898; żydów 295, kobiet 244, dzieci 50, razem 589; umarło mężczyzn chrześcjan 3, kobiet 3, dzieci 3, razem 9; żydów mężczyzn 1. W dniu 9 (21) lipca r. z., przywieziono do szpitala cholerycznego na Pradze, jedną osobę z ulicy Franciszkańskiej i jedną z ulicy Nowogrodzkiej, okazującej zjawiska cholery indyjskiej. Odtąd zaczęto prowadzić oddzielną kontrolę chorych na cholerę. Ruch był następujący: Zachorowało mężczyzn chrześcjan 607, kobiet 615, dzieci 176, razem 1398; żydów 294, kobiet 282, dzieci 173, razem 749, wyzdrowiało mężczyzn chrześcjan 383, kobiet 445, dzieci 103, razem 931; żydów 232, kobiet 228, dzieci 91, razem 551; umarło mężczyzn chrześcjan 224, kobiet 170, dzieci 73, razem 467; żydów 62, kobiet 54, dzieci 82, razem 198. W ogóle zachorowało 2147, wyzdrowiało 1482, umarło 665. Ostatni chory zachorował 22 pazdziernika (3 listopada), największa liczba chorych 102 była w d. 22 wrzeźnia (4 października); chorzy ci zachorowali we wszystkich cyrkułach miasta; okazuje się ztąd, że cholera nie szerzyła się z domu do domu jak przy zarazie, lecz jednocześnie różne punkta miasta napastowała jak przy miazmatach. Nikt nie zachorował przy ulicy Bagno, Białej, Kaczej, Koźlej, Kredytowej, Kruczej, Mazowieckiej, Nowo-Senatorskiej, Okopowej, Pięknej, Powązkowskiej, Przyokopowej, Ślepej, Solnej, Zgoda, Źródłowej, Żytniej. Najwięcej chorowało na ulicy: Solec 103, Pańskiej 98, Czerniakowskiej 78, Krochmalnej 74, Śliskiej 74. Pod względem zatrudnień, zachorowało: flisów 29, strużów 69, rzemieślników 184, służących 198, wyrobników 299. Z początkiem 1866 roku ludność m. Warszawy wynosiła 243,512. Na 1,000 przeto mieszkańców zachorowało na samą cholerę 8,8, na cholerę i cholerynę 14,9. Ogólna śmiertelność wynosiła 30 na 100, z tych u chrześcjan 33 u żydów 26. Na cholerę chorowało w domach 1,232, z tych umarło 307, śmiertelność 24,8; w szpitalach 915, z tych umarło 398, śmiertelność 39. Na 100 przeto chorowało w domach 56,9 w szpitalach 42,6. (*d. c. n.*).

* (Wypadki). W dniu wczorajszym w południe w domu pod Nr. 392 w piwnicy, spaliła się słoma, która natychmiast bez żadnych szkód ugaszoną została; ogień wynikł z nieostrożności ludzi, którzy nalewali w piwnicy piwo w beczki.—Dziś rano o godzinie kwandrans na 6-tą z wieży straży ogniowej części 4, dostrzeżoną została łuna w stronie Belwederu; natychmiast wyruszyły wszystkie części straży ogniowej, lecz nie znalazłszy pożaru, powróciły na swoje miejsce.

.(Wiadomości dworskie). 24 lutego v. s. był bal w pałacu Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy tronu. (*Goł.*)

* (Podziękowanie). *Kron. Wiest.* pisze: 15 (27) stycznia ruska fregata „Jenerał-admirał" załatwiwszy potrzebne reparacje, udała się do Kandji. Przed odpłynieniem fregaty, komitet centralny kandjotów w Atenach przesłał dowódcy tejże, kapitanowi 1-ej klasy Butakowowi list następujący: „Panie kapitanie! Jakiż to przerażający a zarazem wzniosły widok przedstawiała wspaniała fregata wasza „Jenerał-admirał" przed kilkoma dniami! Tysiąc dwieście kobiet, dzieci i starców, po długich cierpieniach z głodu, zimna i bombardowania, ujrzeli się jakby czarodziejskim sposobem wybawieni z niebezpieczeństwa, w nowym świecie, otoczeni pielęgnowaniem i ojcowską troskliwością. Ileż to spojrzeń i łez radości, ile głosów i westchnień chcą wyrazić to niewypowiedziane uczucie? Z drugiej strony—znaczna liczba majtków, ubiegających się z oficerami w niesieniu pomocy; dla zrobienia miejsca tym nieszczęśliwym istotom oni skupili się, oddali swe płaszcze dla okrycia tych, którzy kilka tygodni zostawali pod gołem niebem. Starzy majtkowie kołysali niemowlęta, inni obdarzali dzieci krzyżykami lub innemi przedmiotami, kupionemi za własne pieniądze. Młodzi oficerowie rozdawali dzieciom cukierki, albo też doglądali chorych. Jakakolwiek jest przeszłość fregaty „Jenerał-admirał" i jakakolwiek będzie jego przyszłość, to wszakże te cztery dni ratowania ginących będą najpiękniejszemi dniami jej istnienia. Każdy na tym wpaniałym okręcie i wszyscy znajdujący się pod tą potężną banderą, niezmordowanie i jednakowo przyczyniali się do spełnienia wielkiego chrześciańskiego czynu ludzkości. Tą myślą przejęci byli wasi podwładni; ta myśl powodowała i tobą, panie kapitanie, w ratowaniu nieszczęśliwych, pomimo wszelkich przeszkód. Co do ciebie, panie kapitanie, byliśmy świadkami twoich cnót chrześciańskich; widzieliśmy i słyszeli, codzień widzimy i słyszemy najżywsze dziękczynienia tych nieszczęśliwych, ocalonych przez ciebie od grożącej śmierci, a przeto mamy za święty obowiązek wyrazić to na piśmie. Wiemy, że nie potrzebujesz wdzięczności, że czyn twój chrześciański zapisany jest w wielkiej księdze boskiej, że o nim nie myślisz i unikasz nawet wynurzeń wdzięczności. Lecz wiemy także, szlachetny i wspaniałomyślny kapitanie, zgadujemy to z oczu twoich, z twego milczenia, z smutnego wyrazu oblicza twego, że unikając głosu wdzięczności, czujesz jęki 4,000 ofiar tyraństwa — jęki, które huk bałwanów, uderzających o brzegi nieszczęśliwej Kandji, zagłusza przed uszami nieubłaganej dyplomacji. Bóg, święty Zbawiciel ludzi, niech kierują „Jenerał-admirałem" i szlachetnym jego kapitanem." (*Następują podpisy*).

* (Podarunek). Gazeta *Moskwa* donosi, że na ostatniem posiedzeniu komitetu urządzającego wystawę etnograficzną w Moskwie, zakomunikowanem zostało: że Najjaśniejsza Cesarzowa raczyła podarować na pomienioną wystawę dwa kompletne ubrania jakuckie, męzkie i żeńskie.

* (Towarzystwo opieki nad zwierzętami). W Kronsztadzie, 8 lutego, odbyło się pierwsze posiedzenie towarzystwa opieki nad zwierzętami. Do tamecznego towarzystwa zapisało się 102 członków, a z czasem zapewnie liczba członków wzrośnie. Początkowy fundusz towarzystwa wynosi 510 rs. (*St. Pet. Wied.*)

* (Sprzedaż dóbr). *Wil. Wiest.* zamierza podawać krótkie ale dokładne doniesienia o dobrach ulegających przymusowej sprzedaży. Pragnący nabyć te dobra, po przybyciu do Wilna, będą mieli zakomunikowane sobie wszelkie potrzebne wiadomości i udzieloną wszelką pomoc. Zawiadamiając o tem, *Wil. Wiest.* zapytuje, co będzie jeżeli istniejące przeszkody dla nabywców dóbr nie zostaną usunięte do 10 grudnia r. b. i odpowiada na to wyrazami okólnika naczelnika kraju do gubernatorów: „Ulegające przymusowej sprzedaży dobra, które nie zostaną sprzedane do 10 grudnia roku teraźniejszego, będą niezwłocznie wystawione na sprzedaż publiczną."

* (Źródła nafty na Kaukazie). *Odes. Wiest.* pisze: Przekonaliśmy się, że źródła nafty p. Nowosilcowa na Kaukazie, wydają petroleum, nieustępujące produkowanemu w Pensylwanji, zupełnie bez koloru, dające światło jasno-białe, bez żadnego odoru. Naocznie widzieliśmy znakomite źródło na Kudako, które wydaje 4,500 wiader nafty dziennie. Transporta do poblizkich portów Anapy, Noworosyjska i Tamana idą z łatwością. Na Kaukazie jest mnóstwo źródeł nafty w okręgach natahajskim, tamanskim i innych miejsco-

wościach. Oczyszczanie nafty zawisło od fabryk, któ-re w braku konkurencji powstawać nie omieszkają.

Afryka.

* (Jeńcy abysińscy). Listy prywatne z Aden z dnia 11 lutego donoszą, że gubernator tego miasta, podpułkownik Marewether, powrócił z misji odbytej przez niego do Abyssinji; mówią, że cesarzowi Teodorowi ofiarował on 2 miljony franków sumy wykupnej za p. Cameron i jego towarzyszów. Obiegała pogłoska, że jeżeli propozycje te nie zostaną przyjęte, anglicy mają z całą energją dopomagać powstańcom zagrażającym obecnie potędze Teodora. *(La Patr.)*.

* (Cesarz abisyński). Podług ostatnich wiadomości z Massouach, anglicy trzymani w więzieniu w Abisynji nie mają jeszcze dotąd żadnej nadziei na uwolnienie ich. Cesarz Teodoros znajduje się na wyprawie przeciw niepodległym pokoleniom na południe od Habesch, których przywódcy atoli zdołali ratować się ucieczką. Rozgniewany o to Teodoros, kazał zrabować i następnie zburzyć Gondar, starożytną stolicę Etjopji. *(Nordd. A. Z.)*

Anglja.

* (Kolumny ruchome.) *Dublin, 11 marca.* W Waterford, Tipperary, Cork, Thurles, Clare i Carlow, utworzono sześć kolum ruchomych; przy każdej z nich znajduje się urzędnik sądowy. *(Cor. H. B.)*

Austrja.

* (Kwestja węgierska.—Kraje cislitawskie.—Polityka zagraniczna). *Wiedeń, 10-go marca.* Sejm węgierski przystąpi wkrótce do rozpraw nad opracowaniem komisji sześćdziesięciu siedmiu. Znana jest treść tego opracowania i nie ulega wątpliwości, że takowe zostanie przyjęte znaczną większością. Mniejszość komisji złożyła wprawdzie w sejmie dwa odrębne projekta, z których jeden trzyma się wyłącznie zasady unji osobistej, lecz projekta te nie mają najmniejszych widoków na przyjęcie. Wszystko szłoby w Węgrzech wybornie, gdyby deputowani węgierscy chcieli bardziej uwzględniać żądania innych narodowości. Lecz pod tym względem panuje w Peszcie wielka zaciętość i charakterystycznym symptomem węgierskiej zarozumiałości jest ta okoliczność, że jeden z deputowanych rumuńskich, który chciał przemawiać w izbie niższej w swym ojczystym języku, został w swej mowie przerwany, i Deak widział się zniewolonym do oświadczenia, że zamach p. Macellarius'a (nazwisko owego deputowanego rumuńskiego) na wszechwładztwo języka węgierskiego, nie wywołał w sejmie żadnego oburzenia. Zasługuje także na uwagę ta okoliczność, że rząd węgierski odmówił pozwolenia na zgromadzenie się saskiego uniwersytetu narodowego, oświadczając, że takowe byłoby na teraz niestosownem.—Co do spodziewanych rezultatów nowych wyborów w Czechach i Morawji, w tutejszych sferach rządowych panuje przekonanie, że takowe wypadną dość pomyślnie i że rada państwa przyjdzie do skutku, oraz że gdyby nawet czesi nie zgłosili się do tej rady, za to polacy galicyjscy będą w niej obecni; z tej właśnie strony rząd ma mieć zapewnienie jak najsilniejszego poparcia, jeżeli w zamian za to ustanowiona będzie w Galicji osobna polska rada wychowania publicznego i zaprowadzony zostanie w sądach język polski jako urzędowy. Dotąd rząd nie podjął się jeszcze żadnych w tym względzie zobowiązań, lecz nie ulega wątpliwości, że w razie potrzeby, gotów będzie okupić za pomocą ustępstw poparcie ze strony polaków.—Ministerstwo dla krajów położonych z tej strony Litawy, zostało częścią ukonstytuowane, lecz nominacja hr. Taaffe i barona Becke na ministrów uważana być powinna za tymczasową już z tego powodu, że w reskryptach nominacyjnych powiedziano wyraźnie, że jakkolwiek przeznaczają się oni na ministrów, lecz jedynie dla kierowania wydziałami spraw wewnętrznych i skarbu.—Co do polityki zagranicznej, w tutejszych sferach rządowych panuje zupełne milczenie i zdaje się że przemaga w nich przekonanie, iż Austrja powinna trzymać się zdala od wszelkich zawikłań zewnętrznych tak długo, jak tylko będzie można. Pochlebiają tu sobie, że program ten będzie mógł urzeczywistnić się, zwłaszcza, że spodziewane wkrótce załatwienie sporu serbsko-tureckiego usunie niebezpieczeństwo groźnych zajść tuż przy granicy austrjackiej. Co się zaś tyczy mięszania się do zawikłań, które mają miejsce dalej od granicy austrjackiej, rząd tutejszy chce pozostawić takowe innym czynnikom. *(Nordd. A. Z)*

* (Rada państwa). *Wiener Abp.* pisze pod datą 12-go b. m.: „Możemy zakomunikować ze źródła jak najkompetentniejszego wiadomość, że za kilka dni ogłoszone zostanie postanowienie cesarskie, z mocy którego otwarcie posiedzeń rady państwa, które miało nastąpić 18-go b. m., zostaje odroczone na krótki czas z powodu rozwiązania niektórych sejmów. Wkrótce też ogłoszony zostanie patent cesarski, z mocy którego sejmy czeski, morawski i kraiński, do których rozpisane zostały nowe wybory i które mają wybrać deputowanych do rady państwa, powołane zostaną do rozpoczęcia swej działalności, zgodnej z konstytucją."

* (Dobra kościelne). *Wiener Tagblatt* z 12go b. m. pisze: „Przypisują p. Beustowi także plany finansowe. Do jednego z pism prowincjonalnych piszą z Wiednia, że prezes ministrów ma zamiar zaciągnąć pożyczkę na dobra kościelne, lecz układy w tym względzie nie zaszły jeszcze daleko, i korrespondent nie może powiedzieć nic więcej nad to, że forma, w jakiej dobra kościelne zostaną obciążone pożyczką, nie naruszy w niczem położenia i praw kościoła."

Francja.

* (Komitet grecki). *Paryż, 11 marca.* Onegdaj, o g. 4-ej po południu, odbyło się znowu u p. Villemain'a zgromadzenie przygotowawcze do uorganizowania komitetu greckiego, mającego działać wspólnie z takimże komitetem, który uorganizował się w Londynie Komitet ten, biorąc za zasadę swego postępowania wspomnienia z r. 1826, zamierza zbierać składki na korzyść greków powstańczych i udzielać im poparcie moralne. W liczbie członków tego komitetu znajdują się książę de Broglie, pp. Guizot, Villemain, Saint-Marc de Girardin, Jules Simon, Piscatory, b. poseł w Grecji, baron Brenier senator i t. d. *(La Fr.)*

* (Reorganizacja armji). Wiadomo, że projekt do prawa o reorganizacji armji, złożony został w ciele prawodawczem. Dla wymotywowania tego projektu do prawa, dołączone jest dość długie sprawozdanie, wykazujące wadliwość dotychczasowej organizacji i nadmieniające, że myśl zreorganizowania armji powstała niezwłocznie po ukończeniu wojny krymskiej. Wówczas jeszcze obliczono, że na skutek zaprowadzenia projektowanych reform, Francja rozporządzać będzie siłami zbrojnemi w liczbie 1,200,000 ludzi, z których 400,000 gwardji narodowej ruchomej użyte będą do służby wewnętrznej, a pozostałe dwie trzecie części będą w każdym czasie rozporządzalne do wojny zagranicznej. Sprawozdanie przemawia za utrzymaniem systemu wykupu i robi przy tej sposobności porównanie z organizacją armji pruskiej, w obec której organizacja francuzka ma tę wyższość, że prowadzi do zatarcia ducha lokalnego w pojedynczych oddziałach wojsk i zapobiega temu, ażeby ta lub owa prowincja utraciła znaczniejszą liczbę swych mieszkańców na skutek większych strat, poniesionych przez który z oddziałów armji. Dalej, w przeglądzie teraźniejszego składu armji francuzkiej, sprawozdanie stwierdza, że takowa liczy w swych szeregach przeszło 163,000 zastępców. Naturalnie, że w końcu ciało prawodawcze jest naglące zachęcane do przyjęcia pomienionego projektu do prawa. *(Nordd. A. Z.)*.

Hiszpanja.

* (Zniesienie stanu wojennego). *Epoca* zwraca uwagę na to, że stan wojenny rozciągnięty na różne prowincje hiszpańskie, został zniesiony, ale że zawieszenie rękojmij konstytucyjnych, uchwalone na mocy prawa lipcowego 1866, zatwierdzonego przez kortezy niedawno rozwiązane, pozostaje nadal w swej mocy. *(La Patr.)*.

Szwecja i Norwegja.

* (Reorganizacja armji). Sekcja militarna szwedzkiej rady stanu poleciła kupić za granicą 10,000 karabinów nabijających się z tyłu, oraz zrobić, w samym kraju, 30,000 karabinów podług systemu Remingtona, którego patent został nabyty przez rząd szwedzki. Szwecja przeto idzie za ogólnym popędem do reorganizacji armji. *(La Fr.)*

Turcja.

* (Zajścia z czarnogórcami). Wiadomości z Hercegowiny potwierdzają, że wynikły zajścia pomiędzy władzami tureckiemi i czarnogórcami. Oddział tych ostatnich wkroczył w połowie zeszłego miesiąca, wraz ze swemi stadami, liczącemi 6,000 sztuk, na równinę Niksiczu ażeby pasać takowe na łąkach mieszkańców osiedlonych koło granicy. Drzewa i krzewy zostały wycięte i użyte do rozkładania ognia. Mieszkańcy okręgu chcieli nakłonić swego mudira, dowodzącego w Niksiczu, ażeby wyparł czarnogórców. Lecz mudir, który domyślał się nie bez zasady, że wkroczenie czarnogórców jest jedynie prowokacją, mającą na celu zniewolić turków do wyjścia z miasta i do zaniechania postawy obronnej, nie przedsiębrał żadnego ataku, i po nadaremnych usiłowaniach, ażeby skłonić czarnogórców do odwrotu, dał jedynie znać o tym wypadku do Mostaru. *(Nordd. A. Z.)*

Włochy.

* (Kanonizacja). *Rzym, 4 marca.* Interesującym dla Niemiec jest ogłoszony już dekret „beatyfikacji i kanonizacji wielebnego sługi bożego, Klemensa Marjana Hofbauer, kapłana ze zgromadzenia redemptorystów i propagatora tegoż zgromadzenia po za górami." Hofbauer, urodzony w r. 1751 w Morawji, odbył po dwakroć pielgrzymkę do Rzymu, przebywał długi czas w pustelni koło Tivoli, wszedł w r. 1784 do zakonu redemptorystów i był później przełożonym misji w Rosji. Działalność jego w Warszawie miała wielkie znaczenie i pozakładał on klasztory redemptorystów w Polsce, Niemczech i Szwajcarji. Po wygnaniu go w r. 1808 z Warszawy, udał się on do Wiednia, gdzie zmarł w r. 1820 będąc wikarym jeneralnym swego zakonu. *(Schl. Z.)*

* (Wybory.) *Florencja, 11 marca.* Wybrani zostali deputowanymi: w Tirano p. Visconti-Venosta; w San-Remo p. Bianchei; w Chateau Saint-Jean p. Bisio; w Casale p. Sella; w Turynie p. Nervo; w Borgotaro p. Torrigiani; w Girgenti p. Laporta; w Gallarate p. Rastelli; w Santa-Maria, Manunini; w Cattagirone p. Cordova; w Pescia p. Galeotti. We wszystkich prawie kolegjach wyborczych w Neapolu odbyło się ballotowanie. W Bielle miało także miejsce ballotowanie, przy którem p. Lamarmora otrzymał 466 a p. Mazzuchetti 221 głosów; przy podobnych ballotowaniach w Messinie p. Tamajo otrzymał 289 a Mazzini 78 głosów; w Livorno p. Binara 508 a p. Guerrazi 242 głosy. *(Cor. H. B.)*

* (Projekt związku małżeńskiego). W sferach politycznych berlińskich mówią o projekcie związku małżeńskiego pomiędzy księciem Karolem rumuńskim i księżniczką Małgorzatą, córką księżny Genui i wnuczką króla Karola saskiego. *(La Fr.)*

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 11 marca.

Posądzenie hr. Gołuchowskiego o wywieranie presji na delegatów sejmowych.— Gromy *Narodówki* za tchórzostwo posłów sejmowych.—Desperacja młodzieży popisowej.— Nowe trudności dla hr. Gołuchowskiego do pokonania.

Wyrobiło się u polonofilów powszechne mniemanie, że hr. Gołuchowski jedynie dla uzyskania bezwarunkowego wysłania delegatów do rady państwa, użył pogłoski o decyzji ministerstwa rozwiązania sejmu lublańskiego i morawskiego, do czego się mocno przyczyniło wytrąbienie na wszystkie strony głównego redaktora *Narodówki*, iż hr. Gołuchowski zawiadomiony przez posła Ziemiałkowskiego o silnej partji, która zamyśla stawiać opozycję w wysłaniu bezwarunkowym delegatów, miał kilku owym zwolennikom udzielić tę wiadomość poufnie; dopiero teraz, kiedy urzędowa gazeta wiedeńska wykazała datami, iż decyzja rozwiązania sejmu kraińskiego i morawskiego istotnie jeszcze przed decyzją sejmu galicyjskiego zapadła, usunięto zaledwie w połowie podejrzywanie hr. Gołuchowskiego o wywieranie presji na naszych delegatów sejmowych, do którego się tak gorąco szanowna *Narodówka* przyczyniła.

Taż sama *Narodówka* gromi posłów naszych za tchórzostwo, iż przestraszywszy się rozwiązaniem innych sejmów, cofnęli projekt adresu bez wszelkich nad nim rozpraw; gdyż odług jej zdania rozwiązaniem sejmu galicyjskiego, byłby baron Beust nic nie wskórał, o czem ja z mojej strony bardzo wątpię, gdyż wątpię, ażeby na powtórne agitacje wyborcze, znalazło się powtórnie 80 tysięcy guldenów, które na ostatnie agitacje wyborcze wydano; jak niemniej wątpię, ażeby *Tygodnik Niedzielny* mógł powtórnie zbałamucić lud prosty, udając organ urzędowy, kiedy obecnie *Pismo do gromady* z nim współzawodniczy, a którego się polonofile tak lękają.

W skutek zaprowadzonej reformy o poborze rekrutów, mianowicie bezwyjątkowego służenia w wojsku, młodzież popisowa w wielkiej jest desperacji i zarzuca rząd tysiącznemi reklamacjami uwolnienia od wojska, które naturalnie ponajwiększej części bezskutecznie zwracane bywają.

Zaledwie zdołał hr. Gołuchowski pokonać jedną trudność, t. j. uzyskać decyzje wysłania bezwarunkowego delegatów do rady państwa, a już gotuje się druga niemniej trudna do pokonania okoliczność, t. j. wyprawienia tej delegacji na miejsce przeznaczenia. Mniejszość bowiem sejmowa (partja demokratyczna) agituje teraz gorąco, za niewyjeżdżaniem do Wiednia, a posłowie mają się 16 b. m. zebrać w Krakowie w celu ostatecznego uradzenia:—co czynić. **Y.**

Paryż, 5 marca (*).

Tłusty wół—Dr. Conneau.

Diś prowadzą po ulicach tłustego wołu na pokaz ludziom. Wieczorem go zabiją i kawałki poślą królowej angielskiej, ofiarują cesarzowi, prefektom, a lud gapi się, trąbi na jakichsiś przedpotopowych trąbach, nosi maski i szaleje. Widowisk potrzebuje jeszcze bardziej niż chleba; nasyci się jednem jajkiem a pójdzie do teatru; policjanci mają robotę, na ulicach scisk straszny; zamiast dzienników sprzedają „Pochód wypasionego wołu" z rysunkami. Wypasione wilki gorsze są od głodnych. Ubodzy proszą o wsparcie doktora Conneau; jedni mówią o nim, że jest wybornym człowiekiem, a drudzy że jest wielkim gadułą. Jedno nie wyłącza drugiego, a nawet nie przeszkadza drugiemu. Obietnice zastępują często miejsce czynów.

K.

Paryż, 9 marca.

Cel listu cesarskiego z 19-go stycznia.—Polacy.—Pseudo manifest ludu polskiego.—Milowicz.—Memorjał 70-u.—P. Emil de Girardin.

Główny cel listu cesarza Napoleona z 19-go stycznia został nareszcie zrozumiany we Francji: powiadają, że list ten przeznaczony był do zrobienia potężnej dywersji w polityce zagranicznej. Mężowie stanu Francji—jeżeli można nadawać taką nazwę terazniejszym ministrom—przerażeni z powodu niezmiernych państw, które potworzyły się obecnie naokoło Francji, i chcąc rozerwać opinję publiczną, tak mocno zaniepokojoną, nie znaleźli nic lepszego jak zwrócić całą uwagę Francji na reformy liberalne, tak mocno pożądane i tak niecierpliwie wyglądane. Ta zręczna taktyka byłaby się im może powiodła, gdyby nie zabrakło im odwagi do urzeczywistnienia nadziei, obudzonych listem z 19-go stycznia; lecz okazali się oni chwiejnymi, skąpymi, reakcyjnymi... i wówczas cała uwaga publiczna zwróconą została znowu na zawikłania zewnętrzne.

Polacy są teraz bardzo źle widzeni w tutejszych sferach rządowych. Ostatni manifest, pochodzący niby od ludu polskiego i datowany jakoby w Warszawie, 26-go grudnia 1866, uie vywarł tu najmniejszego wrażenia. W moim charakterze kronikarza, zastanawiam się nad wszelkiemi kwestjami. Powiem wam więc, co to jest ten „manifest ludu polskiego do wszystkich rządów i do wszystkich ludów". Jest to dytyramb tragikomiczny, w którym powiedziano, że kozacy zjadali dzieci polskie i że nachowali ich pewną liczbę, ażeby zjeść je potem, gdy przyjdzie im apetyt. Autorem tego dokumentu jest niejaki Milowicz Włodzimierz, eks-członek rządu mistyfikującego. Dokument ten zredagowany został w Dieppe i następnie odtłoczony w drukarni *Niepodległości*, z wystawieniem daty „Warszawa, 26-go grudnia 1866", dla nadania mu pozoru autentyczności. Milowicz posłał kilka egzemplarzy tego manifestu Wójcieckiemu, mieszkającemu w Bukareszcie, który wyekspedjował ten dokument do Wiednia w ten sposób, iżby sądzono tam, iż przychodzi z Warszawy. Tak więc menerzy nasi nic przestają mistyfikować ludzi. Spodziewam się, że będzie to ostatnia mistyfikacja, albowiem rząd francuzki zwrócił uwagę rządu szwajcarskiego na drukarnię polską w Zürichu.

Emigranci polscy w liczbie 70-u, o których wspominałem poprzednio i o których mówiłem jako o ludziach nawróconych, wystósowali do emigracji polskiej memorjał, wzywając ją do zrobienia rozbratu z utopjami, które ją trapią. Dokument ten nie wywarł wielkiego wrażenia, trudno bowiem pobielić twarz murzynowi.

P. Emil de Girardin przesze dł stanowczo na stronę opozycji. Występuje on jako kandydat na deputowanego do ciała prawodawczego i spodziewa się zostać przewódcą stronnictwa pośredniego, które potrafi przyciągnąć większość na swą stronę. Zasługuje na uwagę ta okoliczność, że p. E. de Girardin nie bywa już ani u księcia Napoleona, ani u księżnej Matyldy, lecz za to uczęszcza na przedmieście St. Germain.

X.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (Prelekcje publiczne). Druga z kolei prelekcja publiczna profesora szkoły głównej dokt. fil. Lewestama, na korzyść niezamożnych studentów tejże szkoły „o poezji dramatycznej", odbędzie się, nie jak było ogłoszono w przyszły piątek, ale we *wtorek* przyszłego tygodnia dnia 19 b. m. i r. o godzinie 5 ½ po południu w auli szkoły głównej. Ponieważ zaś, jak się okazało, zapowiedziany program tego wykładu nie może być spełniony w dwóch odczytach, przeto prof. Lewestam przybiera jeszcze trzeci, który jako nadzwyczajny, odbędzie się w następny *czwartek*, d. 21 b. m. i r. o zwykłym czasie i w zwykłem miejscu, co atoli dalszej kolei wykładów na tenże cel już nie zmieni, gdyż w *piątek*, d. 22 b. m. i r., będzie miała miejsce prelekcja dra filoz. Pawlickiego, docenta szkoły głównej „O Abelardzie i Heloizie."

(*) List ten wzięty jest z *Warsz. Dniew.*

* Nr. 89 *Kłosów.* wyszedł z druku i zawiera: — Officjalista p. A. Pługa (II c. d.)—Indyjska pieśń (prz. „Nadovessier's Todtenlied" Szyllera); p. S. M-u.—Łaski Jan, p. W. (z drzew.)—Pokłosie.—Listy J. I. Kraszewskiego, (dok.)—Literatura polska w XIX wieku, p. F. H. Lewestama — Ostatnia miłość, p. J. Sandau prz. J. Prackiego (część 2-ga c. d.)—Dom pocztowy w Warszawie, p. W. (z drzew.)—Ogrody malownicze, p. A. Idźkowskiego.—Przegląd polityczny.—Powrót od ślubu. Obraz Józefa Brodowskiego.—W Stopnicy (szkice Fr. Kostrzewskiego.)—Wyszły także z druku: -Nr. 11 *Opiekuna Domowego.*—Nr. 11 *Bluszczu.*—Nr. 11 *Przeglądu Katolickiego.*

Warszawa, dnia 2 (14) Marca.

Kalendarz.

W piątek, 15 marca, — śś. Longina i Leontyny.—Słońce wsch. o godz. 6 min. 17; zach. o godz. 6 min. 2.

W sobotę, 16 marca, — śś. Cyrjaka, Djaka i Tacjana męcz.—Słońce wsch. o godz. 6 min. 15; zach. o godz. 6 min. 4.

Stan pogody.

Dziś z rana zimna — 10°,7 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po po.
Barometr w milimetrach. . . .	750 9	753 1
Termometr Reaum.	— 12 8	— 7 4
Stan nieba	pogodny	pogodny

Największe zimno — 13°,4 R. Najmniejsze zimno — 6°,8 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 5.

Widowiska

WIELKI TEATR. — *Dziś*, Przedstawienie **Sztuk magicznych** przez p. Zygmunta Epstejn; **Tańce.**—*Jutro*, opera **Gli Ugonotti (Hugonoci)**, przez artystów włoskich, Abonament lit. C. N. 15.— *Wczoraj*, dawano operę **Marta**, przez artystów włoskich, było osób 500.

TEATR ROZMAITOŚCI.—*Jutro*, **Morderca; Żony uczonych mężów.** — *Wczoraj*, dawano **Pan Jowialski**, było osób 615.

SALA TOWARZYSTWA DOBROCZYNNOŚCI. *Dziś*, przedstawienie amatorskie: Zrzędność i Przekora; Sidła; Dzwon (z muzyką); Królowa zabawy (deklamacja).—Początek o godzinie 7-ej.

ODEON.—*Dziś* i *codziennie*, wystąpienie śpiewaków francuzkich (z Doliny Szwajcarskiej).—Początek o godzinie 7-ej.

MUZEUM ANATOMICZNE i ETNOGRAFICZNE, *A. Kallenberga*, w b. hotelu wileńskim na Tłomackiem, jeszcze tylko na czas krótki do obejrzenia; *codziennie* będą miały miejsce od poniedziałku, cztery wykłady anatomiczne ciała ludzkiego:—*pierwszy* wykład o godz. 11 z rana; *drugi*, o godz. 1-ej; *trzeci*, o godz. 3-ej; *czwarty*, o godz. 5-ej po południu.—Cena wejścia kop. 15.—*Wczoraj*, było osób 5.—

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).—*Codziennie* od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Szlatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich).—*Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu.—Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. *Codziennie*, PANORAMA *Karola Fejta*, — zawierająca różne widoki i epizody z wojny między Austrją i Prusami.

* Przyjechał do Warszawy rzeczywisty radca stanu *Bogolubow*, z Petersburga;—wyjechali: jenerał-adjutant Jego Cesarskiej Mości, książę *Dołgorukow*, członek rady państwa, w przejeździe z Petersburga przez Warszawę, za granicę;—jenerał-lejtnant *Saburow* i jenerał-major *Cymerman*, do Petersburga; jenerał-lejtnant *Semeka*, do Płocka.

W dniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 459, wyjechało osób 397,—koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 259, wyjechało osób 118;—koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 109, wyjechało 69;—w ogóle przyjechało osób 979, w tej liczbie z zagranicy 94; wyjechało 725, w tej liczbie za granicę 56.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, **w dniu 13 Marca 1867 r., a mianowicie pod adresem: Rudnicki w Siemieni**, Stefania Wiśniewska w Grdnie, Karolina Szczeniewska w Odenie, Warhoftig w Brześciu lit., Hrożonszcz. w Żytomierzu, Cuczacki w Aniutinie, Łozińska w Bobrojsku, Edmund w Godlewie.

Dnia 1 (13) b. m. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 92, wyzdrowiało 47, umarło 4, pozostało 1970 (mężczyzn 877, kobiet 1093); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 192, kobiet 171.

* W d. 12 b. m. i roku, urodziło się *Chrześcjan*: płci męzkiej 10, żeńskiej 7, *Starozakonnych*: płci męzkiej 4, żeńskiej 5, razem 26; zawarło śluby małżeńskie par: *Chrześcjan*: —, *Starozakonnych*: 1; umarło *Chrześcjan*: płci męzkiej 12, żeńskiej 8. *Starozakonnych*: męzkiej 4, żeńskiej 2, razem 26.

Ceny targowe
dnia 1 (13) marca 1867 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od		do	
	ruble srebrne i kopiejki			
Pszenica Waga — —240 f.	6	90	7	80
Żyto „ — —230 f	4	35	4	87½
Jęczmień	4	—	4	50
Owies	3	—	3	30
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle.	—	—	2	55

Pud siana od k. 40 —42 Pud słomy od k. — —24.

Dowozy: Pszenicy 600; Żyta 500; Jęczmienia 600; Owsa 400 korcy.

Wiadro okowity od rs. 3 k. 75 do rs. 3 k. 80

Garniec „ od rsr. 1 kop. 23 do rsr. 1 kop. 27.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
dnia 2 (14 Marca) 1867 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu).				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	75	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	79	50	79	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	70	75	70	33
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	57	50	57	17
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.	—	—	—	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	75	—	74	50
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	79	—	78	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	99	67
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100	...			
„ „ „ 1866 „ 100	—	—	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank 2000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	71	—	70	—
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wied. po frank. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	57	17	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	85	33	85	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

		Termin	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	110	70	110	40
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław	„	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m	—	—	110	25
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	55	7	53
Paryż	300 Frank.	2 m.	90	45	90	15
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	88	20	—	-
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych..... rs. — k. 91⅑

* „ „ od Listów Likwidacyjnych. rs. 1 k 15 5/9

KURSA TELEGRAFICZNE
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT
z Berlina, d. 1 (13) Marca 1867 roku.

Z BERLINA	żądaja	placą
5-ta Pożyczka Rosyjska		62½
Obligacje Skarbowe 4%		63½
Listy Zastawne 4%		57
Bilety Banku Rosyjskiego		81⅜
Weksle na Warszawę		81
„ Petersburg 3 tygodn.		89¾
„ „ 3 miesięczny		88½
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		78⅜
Koleje Rosyjskie		77½
Kolej Terespolska		—
dto Warszawsko-Wiedeńska		63½
dto Warszawsko-Bydgoska		46½
Nowa pożyczka premjowa 1-em	L. Lik.	98½
„ „ „ 2-em		—
Żyto na targu		55⅞
dto „ dostawę		54⅛
Z WIEDNIA		
Weksle na Londyn		128 30
„ Hamburg		95 50
„ Paryż		51 40
Pożyczka Narodowa		70 60
5% Metaliki		60 40
Akcje Banku Kredytowego		185
Z PARYŻA.		
Renta 3%		69 80
Renta Włdska		54 10
Akcje Kredytu Ruchomego		500
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		91¾

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 1366). *Участковаго Коммисара Калишской Коммисіи II-го Участка*

Коммисаръ Калишской Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ II. участка Князь Николай Голицынъ симъ объявляетъ, что на основаніи ст. 901, Постановленій Учредительнаго Комитета N. 65, онъ въ теченіи будущаго Апрѣля мѣсяца приступить къ составленію ликвидаціонныхъ табелей по селеніямъ Длуга, вѣсь, Выровъ и Квончинъ, главнаго имѣнія Ставишинъ, владѣльца Алфреда Лубинскаго, въ гминѣ Зберскъ, Калишскаго уѣзда. Посему Коммисаръ приглашаетъ владѣльца изготовить къ этому времени, акты, контракты, планы и вообще всѣ документы относящіеся къ поземельному устройству крестянъ и присутствовать при составленіи табелей лично или же выслать уполномоченнаго. Повѣстка о днѣ составленія табелей будетъ послана войту гмины, за три дня до пріѣзня Коммисара.

Г. Калишъ 23 Февраля (7 Марта) 1867 г.

Коммисаръ, Н. Голиціеевъ.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 1421). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Po śmierci.

1. Marjanny Wierzchowskiej vel Zwierzchowskiej, wierzycielki sumy złp. 12,000, na nieruchomości w Warszawie Nr. 844, w Dziale IV wykazu lokowanej.

2. Mikołaja Rożeckiego i Marjanny z Trzasków Rożeckiej, wierzycieli sumy złp. 10,634 gr. 9, albo rsr. 1595 kop. 14½, na dobrach Czerniewice z Okręgu Rawskiego poprzednio lokowanej, a pożyczką Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego spłaconej i w depozycie tegoż Towarzystwa znajdującej się.

3. Andrzeja-Józefa Szulc, współwłaściciela nieruchomości warszawskiej Nr. 29.

Otworzyły się spadki, do uregulowania których, termin na dniu 3 (15) Czerwca 1867 r. w Kancelarji mej wyznaczam.

Stanisław Rościszewski.

(N. D. 1420). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

[illegible] Józefa Barszczewskiego właściciela jatek rzeźniczych Nr. 13 i 16 dla których prawa w Dziale III obok Nr. 2 w Ks. Wiecz. nieruchomości Warszawskiej Nr. 1796 są objawione; 2. Franciszka Morawskiego współwłaściciela sumy rs. 312 kop. 12½ pod Nr. 4 i ostrzeżenia wartości rs. 171 kop. 52 pod Nr. 6 w Dziale IV na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1194 ubepieczonych: otworzyły się spadki do regulacji których termin na d. 6 (18) Września 1867 roku przed sobą wyznacza.

Stanisław Rościszewski.

(N. D 1423). *Pisarz Kancelarji Hypotecznej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionych śmierci:

1. Franciszka Kwiatkowskiego współwłaściciela nieruchomości w Warszawie na Przedmieściu Praga pod Nr. 136 i 401 położonych.

2. Marjanny z Centkowskich Gajkowskiej współwłaścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2506 położonej, oraz wspołwierzycielki sumy rs. 750 w Dziale IV pod Nr. 1 Wykazu nieruchomości Nr. 2506*a*., rs. 750 w Dziale IV pod Nr. 1 Wykazu nieruchomości Nro 2514*a*. w Warszawie położonych, zabezpieczonych.

3. Naumy v. Nomy Maryem z Słuckich v. z Słuckierów Unger i Złoty Frajdli Hasklowej z Słuckich Silbersztejnowej współwłaścicielek sumy rs. 150 rs. 90 na nieruchomościach w Warszawie pod Nr. 692 i 693 w Dziale IV pod Nr. 10 wykazu zabezpieczonych, oraz takichże sum w Dziale IV na nieruchomości Nr. 2316*b*. w Warszawie z aktu Nr. 2 sposobem ostrzeżenia zabezpieczonych, jako też sumy rs. 38 k. 70 sposobem ostrzeżenia w Dziale IV pod Nr. 3 wykazu nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2,087 zabezpieczonej.

4. Marcina Piętki właściciela nieruchomości w Warszawie pod Numerem 108 i 109, oraz współwłaściciela nieruchomości w Warszawie pod Numerem 177 na Pradze położonych i współwłaściciela sumy rub. sr. 9,000 w dziale IV pod Nr. 1 wykazu nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1769*E*. położonej zabezpieczonej

5. Ludwiki z Maskiewiczów Adamskiej współwłaścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2290 *a*, *b*, położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin na dzień 11 (23) Września 1867 w Kancelarji Hypotecznej Gubernji Warszawskiej, gdzie wszyscy interesenci zgłosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa, dnia 1 (13) Marca 1867 roku.

Hube.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 1340). *Rząd Gubernjalny Warszawski.*

Podaje do wiadomości osób interesowanych, iż dnia 16 (28) Marca r. b. o godzinie 12 z rana w biurze Rządu Gubernjalnego, odbywać się będzie licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, a następnie głośne licytowanie od ceny najkorzystniej dla Skarbu zaofiarowanej na dostawę amunicji dla Straży Ziemskiej 10-ciu Gubernji Królestwa.

Przystępujący do licytacji złożą przy swych deklaracjach przed prezydującym vadium rs. 580 gotowizną bądź papierami kredytowemi na kaucje przyjmowanemi.

Bliższa wiadomość o warunkach tej dostawy powziętą być może w biurze Rządu Gubernjalnego w Wydziale Wojskowo-Policyjnym w godzinach biurowych.

Przedmioty należące do niniejszej dostawy są:

Herbów mosiężnych z kokardami 2568.

Sznurów do rewolwerów włuczkowych 2568.

Futerałów na rewolwery z czarnej zwyczajnej skóry 2568.

Feldcechów z czarnej zwyczajnej skóry 1822.

Pendentów podług formy pułków Dragońskich z czarnego syrowca lub zwyczajnej skóry z mosiężnemi sprzączkami 1822.

Deklaracje napisane być winny czytelnie, czysto i bez żadnych poprawek lub skrobań na papierze stemplowym ceny k. 15 opieczętowane lakiem i z adresem: „Do Rządu Gubernjalnego Warszawskiego" Deklaracja do licytacji na dostawę amunicji dla Struży Ziemskiej, a to podług wzoru poniżej zamieszczonego.

Deklaracje złożone być powinny w dniu na licytację oznaczonym przed godziną 12 w południe, inaczej chociażby najkorzystniejsze przyjęte nie będą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia N. r. b. N. . . . podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się dostawy amunicji dla Straży Ziemskiej 10-ciu Gubernji Królestwa, poddając się wszelkim zastrzeżeniom i obowiązkom, warunkami przedlicytacyjnemi objętym, a mnie dobrze znanym, vadium rs. 580 dołączam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pod NN. pisałem w N. dnia miesiąca roku N.

(tu podpis wyraźny imienia i nazwiska).

Warszawa d. 24 Lutego (8 Marca) 1867 r.

Vice-Gubernator, Daniłow.

Radca Gubernjalny, Puchalski.

Naczelnik Sekcji, Biernacki.

(N. D. 1383). *Начальникъ Сейненскаго Уѣзда.*

Такъ какъ назначенные бывшимъ Августовскимъ Губернскимъ Правленіемъ на 22 Декабря (3 Января) 1866/7 г., торги на отдачу въ арендное содержаніе въ Сейнскомъ уѣздѣ пропинаціоннаго дохода, принадлежащаго Римско-Католическому духовенству, по случаю неявки соискатей не состоялись, то Уѣздное Управленіе симъ объявляетъ ко всеобщему свѣденію, что въ присутствіи оного 21 Марта (2 Апрѣля) 1867 г. начиная съ 10 часовъ утра, производиться будутъ новые устные торги на отдачу въ арендное содержаніе сказаннаго дохода съ 3 (15) Сентября 1866 по 19 Іюня (1 Іюля) 1869 года въ слѣдующихъ духовныхъ имѣніяхъ а именно:

а) Краснополь въ д. Жубронайцъ отъ суммы 34 руб.

б) Лишковъ въ д. Липшику отъ суммы 18 руб.

б) Лоздзеѣ въ д. Буйнишки Немонайцѣ, Подзѣ и Шадзіоны отъ 36 руб.

г) Берзники въ д. Ольшанка, Зарубы и Свяцкъ отъ 81 руб. 26 к.

По этому желающіе взять эти аренды могутъ явиться въ сіе Управленіе къ означенному сроку.

Г. Сейны 23 Февраля 1867 года.

Подполковникъ,

(N. D. 1301). *Naczelnik Powiatu Pinczowskiego.*

Podaję do wiadomości, że w biurze Naczelnika Powiatu Pinczowskiego w dniu 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się in minus przez opieczętowane deklaracje, licytacja na entrepryzę odbudowania studni w rynku miasta Wiślicy od sumy anszlagowej rs. 576 kop. 58.

Do deklaracji dołączony być winien kwit na złożone w jednej z kas skarbowych albo miejskich vadium 1/10 części powyższej sumy wyrównywające to jest rs. 57 kop. 66 które nie utrzymującemu się przy licytacji powrócone zostanie, utrzymujący się zaś przy licytacji obowiązany będzie skompletować kaucją do 1/5 części sumy z licytacji wynikłej.

Deklaracje napisane być winny podług przepisanego wzoru.

Warunki licytacyjne jako też wykaz kosztów codziennie wyjąwszy świąt w godzinach biurowych przejrzane być mogą.

Pinczów d. 17 Lutego (1 Marca) 1867 r.

Major Allenicz.

Referent Dukalski.

(N. D. 1302) *Naczelnik Powiatu Kozienickiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 21 Marca (2 Kwietnia) b. r. w biurze Naczelnika Powiatu Kozienickiego o godzinie 12 w południe odbywać się będzie w czwartym terminie licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje od sumy rs. 1890 kop. 55 zatwierdzonym anszlagiem objętej na wybudowanie w mieście Kozienicach na placu miejskim Nr. 63 jatek murowanych o sześciu przedziałach z jedną izbą w środku na miary i wagi z pokryciem dachu blachą żelazną i kolumnami drewnianemi. Każdy przeto mający chęć licytowania, obowiązany jest do deklaracji swej na stemplu ceny kop. 30, czytelnie i bez poprawek napisanej, dołączyć kwit kasy skarbowej lub miejskiej na złożone vadium 1/10 części sumy anszlagowej wyrównywające to jest rub. sreb. 189, vadium to w gotowiźnie lub w papierach publicznych na kaucją przyjmowanych złożyć się winne, utrzymujący się przy licytacji dokompletuje na kaucją do wysokości 1/5 części sumy z licytacji wynikłej nieutrzymującemu się zaś przy licytacji złożone vadium zaraz wydanem zostanie.

Warunki licytacji tej dotyczące w których czas roboty przez Komisją Rządową do miesięcy dziesięciu od daty zatwierdzenia protokułu licytacyjnego przedłużony został przejrzyć można każdodziennie w biurze Naczelnika Powiatu Kozienickiego, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia Naczelnika Powiatu Kozienickiego z dnia 13 (25) Lutego b. r. Nr. 1203/761 podaję niniejszą deklaracją że podejmuję się budowy w mieście Kozienicach na placu miejskim Nr. 63 jatek murowanych o sześciu przedziałach z jedną izbą w środku na miary i wagi z pokryciem dachu blachą żelazną i kolumnami drewnianemi za rub. sreb. N (wypisać literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym. Kwit Kasy N na złożone vadium w ilości rs. 189 załączam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbierę lub proszę mi takowe odesłać na koszt do N.

Stałe moje zamieszkanie w N. Pisałem w N. dnia N mca N roku 1867.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Kozienice d. 13 (25) Lutego 1867 r.

Podpułkownik

(N. D. 1282). *Urząd Leśny Lubochnia.*

Podaje do wiadomości że z mocy rozporządzenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 10 (22) Grudnia r. z. Nr. 70711/25936 w dniu 14 (26) Marca r. b. od godziny 10 z rana w Kancelarji Urzędu Leśnego Lubochnia w Lubochenku, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa z osad dla Strzelców z lasu stałego wyznaczonych, a w szczególnosci.

1. Z obrębu Czółna, ocenionego na rs. 1167 kop. 51.

2. Z obrębu Szczurek, ocenionego na rs. 682 kop. 74.

Vadium do licytacji stanowić będzie 1/10 część sumy szacunkowej.

Bliższe warunki tej licytacji każdodziennie w Kancelarji Urzędu Leśnego przejrzane być mogą, a zgłaszającym się na grunt drzewo służba leśna okaże.

Lubochnia d. 16 (28) Lutego 1867 r.

Starszy Nadleśniczy, Bohuszewicz,

(N. D. 1352). *Urząd Leśny Lubochnia.*

Z mocy rozporządzenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, z dnia 10 (22) Grudnia r. z. Nr. 70711/25936, podaje do wiadomości, że w dniu 16 (28) Marca r. b. od godziny 10 z rana, w Kancelarji Urzędu Leśnego Lubochnia, odbywać się będzie głośna in minus licytacja, na wystawienie budowl na dwóch osadach leśno-służbowych: pomocnika strzelca obrębu Czółna i pomocnika srzelca obrębu Szczurek.

Na każde z tych zabudowań, przeznaczona jest kwota po rsr. 400 wyraźnie czterysta, z dodaniem bezpłatnie potrzebnego drzewa.

Wadjum licytacyjne i rękojmia wynosi rsr. 40.

Anszlagi i rysunki budowl, oraz bliższe warunki licytacyjne, każdodziennie w godzinach biurowych, w Kancelarji Urzędu Leśnego przejrzane bydź mogą.

Lubochnia d. 20 Lutego (4 Marca) 1867 r.

Starszy Nadleśniczy Bohuszewicz.

(N. D. 1261) *Urząd Leśny Gidle.*

Stosownie do reskryptu Rządu Gubernjalnego Petrokowskiego z dnia 10 (22 Lutego) r. b. Nr. 12840 opartego na rozporządzeniu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 17 (29) Grudnia r. z. Nr. 76614/28492 podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 (20) Marca r. b. o godzinie 10 z rana w Kancelarji Urzędu Gidle we wsi Niesulowie w Powiecie Radomskowskim Gubernji Petrokowskiej odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa z cięcia Nr. 14 w Obrębie Strzałków, Straży Niesuluw pod miastem Radomsk położonego i ocenionego na rs. 1167 kop. 65.

Przyczem nadmienia, że przystępujący do licytacji zaopatrzony być winien w vadium wynoszące 1/10 części szacunku, a utrzymujący się przy kupnie powinien być w pogotowiu do dokompletowania vadium sumy postąpionej na licytacji i zapłacić połowę należności przy podpisaniu protokułu licytacyjnego. O innych warunkach tej sprzedaży każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych i dworskich dowiedzieć się można w Urzędzie Leśnym Gidle, miejscowa zaś służba Leśna zgłaszającemu się okaże drzewo na gruncie.

w Niesułowie d. 16 (28) Lutego 1667 r.

Nadleśniczy, Łoś,

(N.D. 1422). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Urszuli z Tafiłowskich Morskiej, Zygmunta Morskiego urzędnika Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu żony, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej, czyli obojga małżonków Morskich w Warszawie pod Nr. 276 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Hipolita Tafiłowskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1777 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwauiu sumy rs. 185 z procentem 5% od dnia 5 Czerwca n. s. 1866 roku, rs. 300 z procentem 5% od dnia 13 (25) Czerwca 1866 r, rs. 756 z procentem 5% od dnia 11 (23) Czerwca 1866 roku, rs. 225 i rs. 245 z proeentem 5% od dnia 14 (26) Czerwca 1866 roku, rs. 389 i rs. 150 z procentem 5% od dnia 3 (15) Lipca 1866 roku czyli razem rub. sreb. 2,250 ze stosunkowym procentem, oraz kosztów od Anny z Weberów i Jana Nepomucena małżonków Wąsowskich obywateli, właścicieli kolonji Kazimierzów poprzednio tamże zamieszkałych i zamieszkanie prawne obrane mających, obecnie w Warszawie pod Nr. 321/2 mieszkających, tudzież od Lejbusia Edelstejn handlującego w mieście Mińsku Okręgu Siennickim zamieszkałego, nabywcy jednej włóki gruntu na kolonji Kazimierzów, protokułem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 12 (24) Września 1866 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

KOLONJA

Kazimierzów zwana, w dobrach Dębe Wielkie w Okręgu Siennickim, Powiecie Stanisławowskim, Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją administracyjną Naczelnika Powiatu Stanisławowskiego w Mińsku urzędującego, a Sądową należy do Sądu Pokoju Okręgu Siennickiego, podobnież w mieście Mińsku posiedzenia swe odbywającego, prawem wieczystej dzierżawy z mocy kontraktów 7 (19) Marca 1861 roku i 23 Stycznia (4 Lutego) 1862 roku do Anny z Weberów, Jana Nepomucena Wąsowskiego małżonki, która znowu stosownie do aktu z dnia 22 Kwietnia (4 Maja) 1865 roku, przed Franciszkiem Rugiewiczem Rejentem spisanego w części za kontraktem z dnia 7 (19) Marca 1861 roku od Teodozji Karowieckiej nabytej jedną włókę czyli morgow 30 miary nowopolskiej gruntu odprzedała Lejbusiowi Edelsztejn, zaś za kontraktem daty 22 Listopada (4 Grudnia) 1865 r. przed Wincentym Helcman Rejentem spisanym, taż Wąsowska powyższą kolonją Kazimierzów wydzierżawiła Feliksowi Plucińskiemu za sumę rub. sr. 550 na czas do Ś-go Jana 1867 roku zostająca, poszukiwaną wierzytelnością obciążona, ogólnej rozległości około włók 9 i na tej przestrzeni lasu srsnowego, brzozowego, olszowego znajduje się około morgów 57.

Na gruncie powyższej kolouji są następujące zabudowania:

1. Stodoła z drzewa w części słomą w części deskami kryta, w której znajduje się młockarnia z kieratem na zewnątrz stodoły urządzonym, a która to młocarnia ma być własnością Feliksa Plncińskiego.

2. Zabudowanie z drzewa słomą poszyte, przezuaczone na stajnię, oborę i spichrz.

3. Parkan nieukończony.

4. Bróg pod dachem słomą poszyty.

5. Dom czworak z drzewa słomą poszyty niedokończony.

6. Dom w słupy z żerdzi zbudowany, gliną sklepiony, słomą poszyty, z kominem sztangowym, przy domu tym znajduje się chlewik.

7, Dół nie cembrowany, mający stanowić studnią.

8. Dom z drzewa słomą kryty z kominem murowanym, z tyłu którego jest parsk czyli piwnica z bali ziemią kryta, dom ten we wsi Kobierne znajduje się.

9. Chlewik z drzewa słomą poszyty.

10. Chlewik z desek słomą poszyty.

11. Obórka z desek słomą poszyta, przy której znajduje się szopa bez ścian z dachem słomianym.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej kolonji znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Hipolita Tafiłowskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1777 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki przedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Janowi Karłowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Siennickiego w mieście Mińsku urzędującemu, na ręce własne.

2. Wojciechowi Znanieckiemu wójtowi gminy Dębe Wielkie, do której to gminy kolonja Kazimierzów w Okręgu Siennickim, Powiecie Stanisławowskim, Gubernji Warszawskiej położone należy, we wsi Olesiu Okręgu tymże zamieszkałemu, a w Dembem Wielkiem urzędującemu, na ręce własne.

3. Ignacemu Łarzewskiemu Burmistrzowi miasta Mińska w tymże mieście Mińsku Okręgu Siennickim urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce Józefa Osińskiego Sekretarza tegoż Magistratu.

Wszystkim dnia 3 (15) Października 1866 roku.

Wniesione do księgi wieczystej dóbr Dębe Wielkie z Okręgu Stanisławskiego w Warszawie d. 6 (18) Października 1866 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 8 (20) Grudnia 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Hipolit Tafiłowski, Obrońca przy Wasszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 19 (31) Października 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa dnia 19 (31) Paździer. 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 8 (20) Grudnia 1866, 22 Grudnia (3 Stycznia) i 5 (17) Stycznia 1867 roku trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży kolonji Kazimierzów w dobrach Dembe Wielkie położonej. Trybuuał Cywilny tutejszy wyrokiem z d. 5 (17) Stycznia r. b. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej kolonji na dzień 27 Lutego (11 Marca) r. b. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod N-rem 549 przy alicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 3,600, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od $^2/_3$ części szacunku, przez biegłych wynaleźć się mianego

Warszawa dnia 5 (17) Stycznia 1867 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym kolonja Kazimierzów przysądzoną została przygotowawczo popierającemu sprzedaż Hipolitowi Tafiłowskiemu Obrońcy przy Senacie za sumę rsr. 3,600 i Trybunał wyrokiem dnia 27 Lutego (11 Marca) r. b. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej kolonji na dzień 19 Kwietnia (1 Maja) 1867 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w tym terminie ostatecznego przysądzenia zacznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 27 Lutego (11 Marca) 1867 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 1412). Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Kłodnickiego Radcy Stanu b. Sędziego Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego, w Warszawie w domu pod Nr. 1774 dawniej a obecnie pod Nr. 1023 zamieszkałego a zamieszkanio prawne do niniejszego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Taofile Tomickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w domu pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mającego — w poszukiwaniu sumy rs. 3300 z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1863 r. i kosztów od Piotra Hipolita 2 imion i Karoliny z Żylińskich małżonków Karwowskich obywateli właścicieli dóbr Ziomskich Słupno z przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Stanisławowskim Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałych, protokułem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 1 (13) Maja 1865 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały.

DOBRA ZIEMSKIE.

Słupno, składające się z wsi i folwarku Słupno, z wsiów Nadma i Maciołki oraz osady Franusin w Okręgu i Powiecie Stanisławowskim, Gubernji Warszawskiej, gminie własnej Słupno, parafji Kobyłka, pod juryzdykcją Sądu Pokoju Okręgu Stanisławowskiego położone, prawem własności do egzekwowanych dłużników Piotra Hipolita 2ch imion i Karoliny z Żylińskich małżonków Karwowskich należące i w tychże posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone ogólnej rozległości miary nowopolskiej mórg 3,084 albo dziesiatyn 1,578, z tego posiadają włościanie mórg 2,472 pr. 176, albo dziesiatyn 1,264, sam zaś folwark mórg 576, albo dziesiatyn 295, z tych gruntu ornego mórg 485, albo dziesiatyn 243, ogrodu mórg 3, pr. 175, czyli dziesiatyn 2. Łąk mórg 23, albo dziesiatyn 12. Zarośli, bagien i nieużytków, reszta grunta zajmuje, mające.

Oprócz powyższej rozległości jest jeszcze łąka Zdziary zwana około mórg 16, po za granicą teritorjum wsi Słupno, którą oddziela las rządowy i osada Podleśnego Straży Warszawa, pomiędzy Pustelnikiem dobrami prywatnemi nad rzeką Czarną położona, której blizką połowę dzierżawi Stanisław Gutowski i płaci rocznie rs. 50.

Przez dobra te przechodzi droga bita szose, oraz rzeczka Czarną v. Strugą zwana, niektóre z tej ustępy wodą napełnione, są zarybione.

Na gruncie dóbr powyższych znajdują się następujące zabudowania:

1. Dwór z drzewa o 3-ch komisach gontami kryty, przed którym jest wystawa na czterech słupach drewnianych.

2. Przystawka z drzewa mieści w sobie spiżarkę, drwalnie i piwnice, prawie pod jednym dachom jak i dwór.

3. Kurniki z drzewa, gontami kryte.

4. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem i kubłem.

5. Dom mieszkalny z drzewa, parterowy słomą kryty, dwa kominy murowane mający.

6. Chlewy z drzewa gontami kryte.

7. Piwnica drzewem cembrowana, gontami kryta.

8. Spichrz z drzewa o piętrze słomą kryty.

9. Obora z drzewa gontami kryta.

10. Stodoła z drzewa gontami kryta, w której mieści się maszyna młocarnia z fabryki Ewansa, czterokonna.

11. Stajnia wozownia i skład na narzędzia gospodarskie, wszystko z drzewa gontami kryte.

12. Dom z drzewa gontami kryty, trzy kominy murowane mający; obecnie dom ten jest jeszcze niewykończony.

13. Dom mieszkalny z drzewa, gontami kryty czworak zwany, dla pachciarza i czeladzi przeznaczony.

14. Stajnia i wozownia z drzewa, słomą kryte.

15. Piwnica drzewem cembrowana słomą kryta.

16. Karczma z drzewa, bez zajazdu, gontami kryta, w której mieszka Karol Szymeczko i szynkuje trunek własny, płaci dworowi dzierżawy rocznie rs. 165, za kontraktem prywatnym do 1 Lipca 1865 roku i ma dodaną do tego morgę ogrodu.

17. Ogród fruktowy, w którym jest drzew owocowych około sztuk 300 i wiele różnych dzikich w środku którego jest kanał bez wody i mostki małe.

18. Szadzawka niezarybiona.

19. Ogrodzenie z żerdzi.

We wsi tej jest włościan 48-miu z imion i nazwisk, oraz ilość gruntu posiadających w akcie zajęcia wymienionych.

Wieś Nadma.

Przed Najwyższym Ukazem rozkolonizowana i w tej jest posiadaczy 51, podobnież z imion i nazwisk, oraz ilość gruntu posiadających w akcie zajęcia wymienionych. Z tych Osada Kajetana Szaniewskiego włók 6, mórg 7, obejmująca, wedle podania Wójta Gminy Słupno ma być rozdana przez Komisję Włościańską pomiędzy 19 Osadników; również w akcie zajęcia wymienionych.

We wsi tej jest Karczma z drzewa bez zajazdu, gontami kryta, w tej mieszka Józef Waź szynkarz.

Wieś Czynszowa Maciołki.

W tej jest posiadaczy 12, również co do imiom nazwisk i ilości gruntu w akcie zajęcia wymienionych.

W tej wsi jest podobnież karczma z drzewa bez zajazdu, w której mieszka Piotr Manik szynkarz, tak w tej wsi jak i we wsi Nadmy dzierżawi propinacją Ludwik Sobolewski, i płaci rocznie dworowi rs. 360.

Osada Franusin.

1. Karczma z drzewa z zajazdem gontami kryta.

2. Stajnia chlew i obora pod jednym dachem gontami kryte.

3. Piwnica z cegły palonej, gontami kryta.

4. Dom w węgieł z drzewa gontami kryty

5. Chlew również z drzewa gontami kryty.

6. Kuźnia z drzewa gontami kryta bez komina.

7. Studnia z żurawiem i kubłem.

Powyższą osadę wraz z zabudowaniami do której gruntu mórg cztery należy, dzierżawi Kotnowski za sumę rs. 210 rocznie.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teofila Tomickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale pierwszym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Jozefowi Siwickiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okrągu Stanisławowskiego, w mieście Radzyminie posiedzenia odbywającego, na ręce własne.

2. Mateuszowi Kostrzewa, Wójtowi Gminy Słupno, we wsi Nadma Okręgu Stanisławowskim urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 7 (19) Maja 1865 r.

Wniesioną do Księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 11 (23) Maja 1865 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancellarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży. odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale pierwszym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N. 549, o godzinie 10 z rana dnia 21 Lipca (2 Sierpnia) 1865 r.

Sprzedażą dyrygować będzic Teofil Tomicki Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 25 Maja (6 Czerwca) 1865 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego, Gubernji Warszawskiej w Warszawie d. 25 Maja (6 Czerwca) 1865 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyż rzeczonych dóbr, Trybuuał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 18 (30) Sierpnia 1865 r. termin do przygotowawczego przysądzenia tychże dóbr wyznaczył na dzień 10 (22) Września 1865 r. w którym to dniu wyrokiem tegoż Trybunału pomienione dobra Teofilowi Tomickiemu Adwokatowi przygotowawczo za Sumę rs. 12,000 przysądzone zostały, a następnie tenże Trybunał tymże samym wyrokiem termin do ostatecznego tychże dóbr przysądzenia wyznaczył na dzień 1 (13) Grudnia 1865 r. że jednakże w terminie tym z powodu sporów pomienione dobra sprzedane mi być nie mogły, przeto w następstwie tenże Trybunał wyrokiem zapadłym dnia 26 Stycznia (7 Lutego) 1866 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczył na dzień 1 (13) Marca 1866 r. lecz gdy i w tym dniu z powodu sporów, sprzedaż odbyć się nie mogła, przeto tenże Trybunał Cywilny wyrokiem zapadłym dnia 16 (28) Marca 1866 r. nowy termin do ostatecznego dóbr tych przysądzenia wyznaczył na dzień 2 (14) Maja 1866 r. Lecz gdy i w tym terminie z powodu sporów nieukończonych, sprzedaż do skutku przyjść nie mogła, przeto tenże Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym d. 23 Lutego (7 Marca) 1867 r., nowy termin do ostatecznego dóbr tych przysądzenia wyznaczył na dzień 4 (16) Kwietnia 1867 r. w którym to dniu na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, w Wydziale I. o godzinie 10 z rana, powyż rzeczone dobra ostatecznie sprzedane zostaną.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 12,000.

Warszawa dnia 27 Lutego (11 Marca) 1867 r.

Radca Dworu, Zgorki.

(N. D. 1407), Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do Art. 682 K. P. C., wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniego Tischler obywatela, w Warszawie pod Nr. 1379 zamieszkałego, jako głównego opiekuna i Stanisława Korytowskiego, profesora w Warszawie pod Nr. 1372 zamieszkałego, jako przydanego opiekuna nieletnich: Katarzyny i Tomasza Jana dwóch imion Schererów, w imieniu i na rzecz tychże nieletnich działających, tudzież Łucji z Nowackich Gajewskiej, po Janie Gajewskim Aptekarzu pozostałej wdowy obywatelki, w imieniu własnem działającej, w Warszawie pod Nr. 2463 zamieszkałej, wszystkich zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod Nr. 1775 przy ulicy Św. Jerskiej zamieszkałego, obrane mających, od których tenże Adwokat Łącki działać i subhastacją niniejszą popierać będzie, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,987 kop. 8, z procentem 5%, od dnia 22 Listopada (4 Grudnia) 1865 r. na rzecz nieletnich Schererów, i rsr. 448 kop. 75 z procentem 5%, od dnia 1 Sierpnia n. s. 1866 r. na rzecz Łucji Gajewskiej, i kosztów od Wilhelma Goldsztejn handlującego, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2176*a* położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1313*c* zamieszkałego, protokółem Antoniego-Onufrego Szadkowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 30 Września (12 Października) 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Czarnej pod Nr. 2176 lit. *a*. na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynsz rocznie rsr 7 kop. 20 w cyrkule policyjnym i administracyjnym II pod Okręgiem Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału I w gminie Magistratu Miasta Warszawy położona, prawem własności do egzekwonąnego dłużnika Wilhelma Goldstein należąca, w dzierżawnem posiadaniu Michała Baurertz, w Warszawie pod Nr. 601*a* zamieszkałego, za kontraktem urzędowym przed Stanisławem Rościszewskim Rejentem, w dniu 19 Kwietnia (1 Maja) 1866 r. sporządzonym, na lat 2 poczynając od dnia 1 Maja n. s. 1866 r., do tegoż dnia 1868 r. za rsr. 100 rocznie (następnie za kontraktem przed temże Rejentem w dniu 26 Lipca (7 Sierpnia) 1866 r zdziałanym, do dnia 1 Maja 1869 r przedłużoną i cena dzierżawna do rsr. 450 rocznie podwyższoną została) zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łok. kwadr. 2176 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Parkan z desek z takąż bramą i furtką.

2. Zabudowanie z desek pod pół dachem karpiówką krytym, mieszczące w sobie wozownią i kloakę.

3. Domek drewniany pod pół dachem blachą krytym, komin murowany mający.

4. Oficyna w pruski mur o parterze i jednem piętrze pod pół dachem blachą krytym, z kominem murowanym.

5. Komórki z drzewa deskami kryte.

6. Dom murowany o parterze i 1-em piętrze, dachówką holenderką kryty, 4 kominy murowane mający, z piwnicami murowanemi.

7. Parkan z desek

8. Podwórze niebrukowane, w którym znajduje się dół balami cembrowany, nadto jest podwórko wązkie brukowane, do przejścia służące.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zającie w kopiach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Pisarskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy wydziału I, w Warszawie pod Nr. 1767 urzędujacemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 17 (29) Października 1866 roku.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie, dnia 22 Października (3 Listopada) 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 3 (15) Stycznia 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 4 (16) Listopada 1866 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa dnia 4 (16) Listopada 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach: 3 (15) Stycznia, 17 (29 Stycznia) i 31 Stycznia (12 Lutego) 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 2176*a* w Warszawie, przy ulicy Czarnej położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 31 Stycznia (12 Lutego) 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości, na dzień 24 Lutego (8 Marca) 1867 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia, zacznie się od sumy rsr. 3,000, jako szacunku przez popierających sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^2/_3$

części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa dnia 3 (15) Lutego 1867 roku.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 2176*a* w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczego Teodorowi Łąckiemu, Obrońcy przy Senacie, za sumę rsr. 3,000 i Trybunał wyrokiem daty 24 Lutego (8 Marca) 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości rzeczonej na dzień 28 Kwietnia (10 Maja) 1867 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $^{2}/_{3}$ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 28 Lutego (12 Marca) 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórki.

(N. D. 1424) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Lejby Ekert kupca w mieście Kole O-gu Konińskim Gubernji Warszawskiej, zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Moszyńskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 497*b* zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 900 i rs. 187 k 50 czyli ogólnej rs. 1087 k. 50, z procentem prawnym od dnia 27 Października (8 Listopada) 1861 r. i kosztów od Aloizego Szamowskiego obywatela właściciela dóbr ziemskich Kamieniec z dezertą Kamieńczyk i wsią Wolą Zagajkową z przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Włocławskim Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałego, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 11 (23) i 12 24) Września 1864 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Kamieniec z Dezertą Kamieńczyk i wsią Wolą Zagajkową, z przyległościami i przynależytościami a podług zaprowadzonego obecnie gospodarstwa z folwarku Kamieniec, wsi Kamieniec, kolonji Kamieniec, kolonji Kamieńczyk, wsi Wola Zagajkowa i Osady Młynarskiej Olszak zwanej, w Okręgu i Powiecie Włocławskim Gubernji Warszawskiej pod Okręgiem Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego w mieście Brześciu Kujawskim urzędującego, Gminie Czamanin, Parafji Świerczyn, a co do wyznawców religji ewangielicko-augsburgskiej w Parafji miasta Babiak położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Aloizego Szamowskiego należące i w ogólnem posiadaniu tegoż zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości około włók 41, morgów 22, prętów 266 miary nowopolskiej zawierające:

Na gruntach dóbr Kamieniec znajdują się zabudowania następujące:

Na Folwarku Kamieniec,

1 Dom parterowy z cegły palonej na podmurowaniu z kamieni polnych wymurowany o jednej piwnicy pod kuchnią, od frontu dranicami, a od tyłu słomą kryty, jeden komin murowany mający.

Przed domem tym jest wystawka z cegły palonej murowana dranicami kryta, przet tąż są ogródki trawą zasiane, barjerkami drewnianemi otoczone, w których znajduje się 6 drzew akacji.

2. Dom z lempacy cegły, a szczyty z cegły palonej na glinę wystawiony, słomą kryty, jeden komin murowany mający

3. Stodoła z cegły palonej na glinę na podmurowaniu z kamieni polnych murowana, słomą dekowana, w której jest młocarnia z maneżem.

4. Spichlerz parterowy z piwnicami z cegły palonej na glinę na podmurowaniu z kamieni polnych murowany, słomą pokryty.

5. Zrąb na owczarnią z cegły palonej wymurowany, bez dachu

6. Budowla z cegly palonej na glinę na podmurowaniu z kamieni palonych słomą kryta, mieszcząca w sobie stajnię, oborę, chlewy, kurniki.

7. Budowla z cegły palonej na glinę słomą kryta, mieszcząca owczarnią i oborę

8. Kloaka z drzewa, gontami kryta.

9. Dzwonek na słupie drewnianym.

10. Gołębnik drewniany na takimże słupie.

11. Podwórze pomiędzy zabudowaniami.

12. Ogród owocowy, w ktćoym znajduje się drzew fruktowych szczepionych około sztuk 40, drzew dzikich owocowych około sztuk 30, krzewy winogron i krzaki bzu, ogród ten w części plotem z chrustu z żerdzi i z jednego boku dotyka do jeziora

13 Ogród warzywny w częsci kapustą a w części warzywem zasadzony.

14. Ogród warzywny płotem z chrustu opasany, kartoflami zasadzony.

15. Trawnik przed dworem kamieniami polnemi wapnem pobielanemi, na około wysadzony, w środku takowego jest kląb z bzu, drzewa akacji, i jarzębiny, a nadto na około jest zajazd do dworu.

16. Jezioro dosć obszerne zarybione, około włók dwóch miary nowopolskiej czyli dziesiatyn 30 sażeni 1795 rozległości mające.

Na wsi Kamieniec,

17. Chałupa w części z drzewa w części z cegły surówki słomą kryta, jeden komin murowany mająca.

18. Chałupa jak powyższa, przy której jest szopa z drzewa w częsci z cegły surówki, pod jednym dachem z chałupą.

19. Kuznia z pomieszkaniem, z cegły surówki na glinę słomą kryta, jeden komin murowany mająca

20. Chałupa z komorą, w części z cegły surówki na glinę, a w części z drzewa słomą kryta, jeden komin murowany mająca.

21. Karczma z drzewa słomą kryta, jeden komin murowany mająca.

Obecnie na folwarku Kamieniec, znajduje się inwentarz koni fornalskich 16, wołów roboczych sztuk 12, krów 2, jałowizny sztuk 6, źrebak 1

Jan Skorubpski na Jeziorze dzierżawi rybołóstwo tylko letnie, z czego opłaca rs. 45, a nadto obowiązany dawać tygodniowo po ośm funtów ryb.

Stanisław Minikowski kowal, za pomieszkanie z kuźnią 13 mendli żyta i 8 mendli jęczmienia, oraz pół morgi gruntu odrabiać do dworu bezpłatnie wszelnie roboty kowalskie obowiązany.

Kolonia Kamieniec.

Kolonja ta posiada 19 kolonistów z imion i nazwisk w akcie zajęcia wymienionych.

Na gruncie tej kolonji są zabudowania, jak utrzemują koloniści są ich własnością, to jest chałup 20 w części z cegły surówki, a w części z drzewa słomą krytych, kominy murowane mających.

Stodółek z cegły surówki i z drzewa słomą krytych 18.

Obórek 20

Dom (szkoła) z cegły surówki murowany słomą kryty, komin murowany mający Wozownia takaż z cegły surówki słomą kryta.

Dwie studnie z żurawiami.

Dwa gołębniki na słupach drewnianych.

Trzy wozownie z drzewa słomą kryte.

Szopka z drzewa słomę kryta.

Cmentarz Ewangelicko-Augsburgski deskami oparkaniony.

Przy zabudowaniach kolonistów powyżej opisanych, znajdują się prawie wszędzie ogródkj owocowe, a w części warzywne.

Kolonja Kamieńczyk.

Zawiera w gruntach ornych łącznie z siedliskami i wszystkiemi niużytkami około morgów 228, prętów kwadr. 175, czyli dziesiatyn około 117, sażeni 339 i posiada takową trzech kolonistów, a mianowicie: a Józef i Elżbieta małżonkowie Szczepkowscy, Władysław i Józefa małżonkowie Maciejewscy, Samuel Hencik, dawniej Franciszek Henigowski, którzy stosownie do kontruktów nadawczych obowiązani byli z włóki opłacać rocznie czynszu po rsr. 13 kop. 50, zorać po dwie morgi, a nadto dawać po dwa kapłony i dwa mendle jaj dworowi

Na gruncię tej kolonji zabudowania istnieją, to jest:

1. Domy mieszkalne z lempacy i drzewa słomą kryte, po jednym kominie murowanym mające trzy.

2. Stodoły z drzewa i lempacy słomą kryte, trzy.

3. Obórki takież, trzy

Które wyłączną własnością są posiadaczy kolonistów wyżej wymienionych.

Wieś Wola Zagajkowa.

Grunta tej wsi w części do folwaku Kamieniec, a w części do osady Młynarskiej Olszak zwanej, przyłączone zostały i obecnie na gruncie tej wsi znajdują się tylko takie zabudowania.

1. Karczma z lempacy pod słomą, z jednym kominem murowanym.

2. Zajazd z drzewa, gontami kryty.

Osada Młynarska.

Olszak zwana, obecnie osada ta obejmuje ogólnej rozległości mórg 80, czyli około dziesiatyn 42, sażeni 1283, która za urzędowym kontraktem przed Karwadzkim Rejentem Okręgu Włocławskiego, w dniu 7 (19) Lutego 1855 r. zawartym wypuszczoną została, w wieczysto czynszowe posiadanie Fryderykowi Pieczyńskiemu, który obowiązał się płacić wiecznemi czasy tytułem czynszu po rsr. 69 każdego roku na Ś-ty Wojciech, nadto uskuteczniać dla dworu darmo mlewo.

Na gruncie tej osady będące zabudowania są własnością posiadacza Fryderyka Pieczyńskiego, w Dziale III, pod Nr. 2, wykazu hipotecznego powyższych dóbr, jest zamieszczony taki wpis.

Prawo dwunastoletniej dzierżawy propinacji z dwćch karczem złożonej, w dobrach Kamieniec, od dnia 11 Maja n. s. 1858 roku do tegoż dnia i miesiąca 1870 roku służy Fryderykowi Pieczyńskiemu, za cenę dzierżawną rocznie na rubli srebrem 135 umówioną, do tej propinacji przywiązana jest dzierżawa 15 morgów miary nowopolskiej roli ornej i łąki do Woli Zagajkowej nal żące, że w razie sprzedaży dóbr Kamieniec przed ekspiracją tej dzierżawy, dzierżawca za zwrotem wierzytelności jego rs. 2250, w Dziale IV, pod Nr. 9 zabezpieczonej, wynadgrodzeniem w ilości rs. 450, winien będzie w każdym roku w d. św. Wojciecha, za kwartalnem naprzód wypowiedzeniem z dzierżawy ustąpić, i że w razie nieoddania Pieczyńskiemu sumy rs. 2250 w Dziale IV, pod N. 9 zabezpieczonej, dzierżawa służyć będzie na nastąpujące lat 12, pod temi samemi warunkami i t. d. od lat 12 do 12, dopóki wypłata nie nastąpi, a nadto w tymże dziale III, jest zamieszczony taki wpis: że stosównie do aktu przed Trzaskowskim Rejentem w Kowalu, pod dniem 27 Lutego (11 Marca) 1861 r. małżonkowie Szamowscy na satysfascją sumy rs. 1182, Salomonowi Jzbickiemu od nich przypadającej, przekazali mu czynsze od kolonistów, w dobrach tych przypadające przel lat 4, do 11 (23) Kwietnia 1865 r. łącznie z ratą w tym terminie przynależną.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedaża dyrygującego Józefa Moszyńskiego Obrońcy przy Warszawkich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, pod N 497*b* zamieszkałego, zaś zbiósobjaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarjir Trybunału tutejszego w wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. Stanisławowi Jezierskiemu Pisarowi Sądu Pokoju Ogu Włocławskiego w mieście Brześciu Kujawskim urzędującemu na ręce Józefa Bądkowskiego, Podpisarz tegoż Sądu d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1864/5 r.

2. Pawłowi Dembowy, Wójtowi gminy Czamanin, do której dobra powyższe Kamieniec należącą, we wsi Mialkie, Ogu Włocławskim urzędującemu i zamieszkałemu na ręce własne, dnia 26 Grudnia (7 Stycznia) 1864/5 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 11 (23) Stycznia 1865 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N. 549 o godzinie 10 z rana dnia 30 Marca (11 Kwietnia) 1865 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Moszczyński Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 25 Stycz. (6 Lutego) 1865 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 26 Stycz. (7 Lutego) 1865 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech pierwszych publikacji przygotowawczego przysądzenia w dniu 28 Maja (9 Czerwca) 1865 r., w którym to terminie rzeczone dobra za sumę rsr. 15,000 przysądzone zostały, gdy zaś dla zaszłych sporów odbywać ostatecznego przysądzenia w dniu 13 (25) Czerwca r. b. odbytym być niemogło, Trybunał wyrokiem dnia 22 Sierpnia (3 Września) 1866 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 16 (28) Września r. b. oznaczył, który się odbędzie na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego w dniu 16 (28) Września r. b. o godzinie 10 z rana.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 19,672 kop. 12, jako odpowiadającej $^{2}/_{3}$ części taksy przez biegłych ustanowionej.

Warszawa d. 23 Sierp. (4 Wrześ.) 1866 r.
Juljan Świerczewski Podpisarz.

Następuie Trybunał wyrokiem z dnia 16 (28) Września 1866 r. ostatecznie dobra ziemskie Kamieniec z przyległościami, przysądził Zygmuntowi Krysińskiemu, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, za sumę rsr. 20,200.

Wedle zaś złożonej deklaracji na dniu 18 (30 Października 1866 r. przez tegoż Zygmunta Krysińskiego Obrońcę przy Senacie, dobra te zalicytowane zostały na rzecz Stanisława Thuguta obywatela, w Warszawie pod Nr 256 zamieszkałego, gdy zaś tenże nabywca, warunkom licytacyjnym stosownie do świadectwa Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie, z dnia 4 (16) Lutego 1867 r. wydanego, zadość nieuczynił, przeto na jego koszt i risico popierana jest resubhastacja, na żądanie Karola Augusta Jakóba trzech imion Ziffer obywatela, w Warszawie pod Nr. 1730 zamieszkałego, jako wierzyciela.

Resubhastacją derygować będzie Juljan Czajkowski Patron, w Warszawie pod Nr. 549 zamieszkały.

Pierwsza pulikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się dnia 4 (16) Kwietnia 1867 r. o godzinie 10 z rana. w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 17,234 kop. 93$^{1}/_{3}$.

Warszawa d. 28 Lutego (12 Marca) 1867 r
Radca Dworu Zgórski.

(N. D. 1426). Prawnie zajęte ruchomości sprzedane będą przez publiczną licytację: cegła, bale, deski na placu nieruchomości Nro 126/7 w Pradze pod Warszawą w d. 6 (18) Marca r. b o godzinie 12-ej w południe, zaś na gruntach w Warszawie nieruchomości jednej Nr. 994 d. 8 (20) Marca r. b. o godzinie 10 rano różne przedmiota do fabryki jako to: windy żelazne, belki i t. p, zaś w drugiej pod Nr. 414, w d. 9 (21) Marca r. b. o godzinie 10 rano, wino reńskie w beczkach i beczki, a to na mocy decyzji Trybunału Cywilnego w Warszawie; niemniej sprzedane będą meble mahoniowe, jesionowe, rondle, lustra, pierścionki złote i t. p. przedmiota w d. 6 (18) Marca r. b. o godzinie 10 rano na targu końskim w Pradze pod Warszawą, w d. 6 (18) t. m. i r. o godzinie 11 rano na targu pod Trzema Krzyżami; w d. 6 (18) i 10 (22) Marca r. b., w d. 6 (18) o godzinie 10 rano, zaś w d. 10 (22) o godzinie 2 po południu na targu Sewerynów zwanym w Warszawie przez publiczną licytacje sprze lane będą.

A. Nowicki, Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 1256). Dnia 12 Stycznia r. b. **zaginął Wexel** wystawiony przez A. Berman z Łomży na rsr. **sto** pod datą 21 Sierpnia 1866 r. za Nr 290, ostrzega się każdego, że z powyższego znalezionego wexlu, żadnego nie może zrobić użytku, gdyż stosowne ku temu zrobione są kroki. (3—2607)

(N. D.818). **Dowód Banku Polskiego** na zastawione kosztowności, wystawiony na imię Bajli Heidenreich, za Nrem 26933, przypadkowym sposobem zaginął. Znalazca raczy takowe złożyć w kantorze Banku, gdyż stosowne ostrzeżenie uczynione zostało. (3—1626).

w Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.— Za pozwoleniem Cenzury.